

I Księga Kronik

Rozdział 1

Potomkowie Adama

1. Adam, Set, Enosz, **2.** Kenan, Mahalalel, Jared, **3.** Henoch, Metuszalem, Lamech, **4.** Noe, Sem, Cham i Jafet. **5.** Synami Jafeta byli: Gomer, Magog, Madai, Jawan, Tubal, Meszech i Tiras. **6.** Synami Gomera byli: Aszkenaz, Difat i Togarma. **7.** Synami Jawana byli: Elisza, Tarszysz, Kitejczycy i Rodanici. **8.** Synami Chama byli: Kusz, Misraim, Put i Kanaan. **9.** Synami Kusza byli: Seba, Chawila, Sabta, Raama, Sabtech. A synami Raamy byli: Szeba i Dedan. **10.** Kusz zaś zrodził Nimroda, który był pierwszym mocarzem na ziemi. **11.** Misraim zrodził Ludyjczyków, Anamijczyków, Lehabijczyków i Naftuchijczyków, **12.** I Patrusyjczyków, i Kasluchijczyków, od których wywodzą się Filistyńczycy, oraz Kaftorejczyków. **13.** Kanaan zaś zrodził jako pierworodnego Sydona i Cheta **14.** Oraz Jebuzejczyków i Amorejczyków, i Girgazyjczyków, **15.** I Chiwwijczyków, i Arkijczyków, i Synijczyków, **16.** I Arwadyjczyków, i Smaryjczyków, i Chamaczyków. **17.** Synami Sema byli: Elam, Assur, Arpachszad, Lud, Aram, Us, Chul, Geter i Meszech. **18.** Arpachszad zrodził Szelacha, Szelach zaś zrodził Ebera. **19.** Eberowi urodzili się dwaj synowie, z których jeden miał na imię Peleg, gdyż za jego czasów podzielono ziemię, brat zaś jego miał na imię Joktan. **20.** Joktan zrodził Almodada, Szelefa, Chasarwameta, Jeracha, **21.** Hadorama, Uzala, Diklę, **22.** Ebala, Abimaela, Szebę, **23.** Ofira, Chawilę i Jobaba. Wszyscy oni byli synami Joktana.

Potomkowie Sema

24. Sem, Arpachszad, Szelach. **25.** Eber, Peleg, Reu, **26.** Serug, Nachor, Terach, **27.** Abram, to jest Abraham.

Potomkowie Ismaela i Ketury

28. Synami Abrahama byli: Izaak i Ismael. **29.** Taki zaś jest ich rodowód: pierworodnym Ismaela był Nebajot, potem Kedar, Adbeel, Mibsam, **30.** Miszma, Duma, Massa, Chadad, Tema, **31.** Jetur, Napisz i Kedma; ci byli synami Ismaela. **32.** Synami Ketury, nałożnicy Abrahama, byli: urodziła ona Zimrana, Jokszana, Medana, Midiana, Jiszbaka i Szuacha. Synami Jokszana byli Szeba i Dedan. **33.** Synami Midiana byli: Efa, Efer, Chanoch, Abida i Eldea. Wszyscy oni byli synami Ketury.

Potomkowie Ezawa

34. Abraham zrodził też Izaaka. Synami Izaaka byli: Ezaw i Izrael. **35.** Synami Ezawa byli: Elifaz, Reguel, Jeusz, Jaalam i Korach. **36.** Synami Elifaza byli: Teman, Omar, Sefi, Gaatam, Kenaz, Timna i Amalek. **37.** Synami Reguela byli: Nachat, Zerach, Szamma i Mizza. **38.** Synami Seira byli: Lotan,

Szobal, Sibeon, Ana, Diszon, Eser i Diszan. **39.** Synami Lotana byli: Chori i Homam, siostrą zaś Lotana Timna. **40.** Synami Szobala byli: Alian, Manachat, Ebal, Szefi i Onam; synami Sibeona byli: Ajja i Ana. **41.** Synem Any był Diszon, a synami Diszona: Chamran, Eszban, Jitran i Keran. **42.** Synami Esera byli: Bilhan, Zaawan, Jaakan, synami zaś Diszona Us i Aran. **43.** A oto królowie, którzy panowali w ziemi edomskiej, zanim król objął władzę królewską nad synami izraelskimi: Bela, syn Beora, miasto zaś jego nazywało się Dinhaba. **44.** Gdy Bela umarł, objął po nim władzę królewską Jobab, syn Zeracha z Bosry. **45.** Gdy zaś umarł Jobab, objął po nim władzę królewską Chuszam z krainy Temańczyków. **46.** Gdy zaś umarł Chuszam, objął po nim władzę królewską Hadad, syn Bedada, który pobił Midiańczyków na Polu Moabskim; miasto zaś jego nazywało się Awwit. **47.** Gdy umarł Hadad, objął po nim władzę królewską Samla z Masreki. **48.** Gdy zaś umarł Samla, objął po nim władzę królewską Szaul z Rechobot nad Rzeką. **49.** A gdy umarł Szaul, objął po nim władzę królewską Baal-Chanan, syn Achbora. **50.** Gdy zaś umarł Baal-Chanan, objął po nim władzę królewską Hadad, a miasto jego nazywało się Pai, żona zaś Mehetabel, córka Matredy, córki Mezahaba. **51.** A gdy umarł Hadad, książętami Edomu byli: książę Timra, książę Alwa, książę Jetet, **52.** Książę Oholibama, książę Ela, książę Pinon, **53.** Książę Kenan, książę Teman, książę Mibsar, **54.** Książę Magdiel, książę Iram. Ci byli książętami Edomu.

Rozdział 2

Synowie Izraela

1. A oto synowie Izraela: Ruben, Symeon, Lewi, Juda, Issachar, Zebulon, **2.** Dan, Józef, Beniamin, Naftali, Gad i Aser.

Synowie Judy

3. Synami Judy byli: Er, Onan i Szela. Ci trzej urodzili mu się z córki Szui, Kananitki. Lecz Er, pierworodny Judy, był zły w oczach Pana, więc zabił go. **4.** Tamar też, jego synowa, urodziła mu Peresa i Zeracha. Wszystkich synów Judy było pięciu. **5.** Synami Peresa byli Chesron i Chamul. **6.** Synami Zeracha byli Zimri, Etan, Heman, Kalkol i Dara. Wszystkich ich było pięciu. **7.** Synem Karmiego był Achar, który sprowadził nieszczęście na Izraela, ujmując z tego, co było obłożone klątwą. **8.** Synem Etana był Azariasz. **9.** Synami Chesrona, którzy mu się urodzili, byli Jerachmeel, Ram i Kelubaj. **10.** Ram zaś zrodził Amminadaba, Amminadab zrodził Nachszona, księcia wśród synów Judy. **11.** Nachszon zrodził Salmę, a Salma zrodził Boaza. **12.** Boaz zrodził Obeda, Obed zaś zrodził Isajego. **13.** Isaj zrodził jako swego pierworodnego Eliaba, jako drugiego Abinadaba, jako trzeciego Szimeę, **14.** Jako czwartego Nataneela, jako piątego Raddaja, **15.** Jako szóstego Osema, jako siódmego Dawida. **16.** Siostrami ich były Seruja i Abigail. Synami Serui byli: Abiszaj, Joab i Asael, ci trzej. **17.** Abigail urodziła Amasę, a ojcem Amasy był Ismaelita Jeter. **18.** Kaleb, syn Chesrona, miał ze swoją żoną Azubą Jeriota, jej synami zaś byli Jeszer, Szobab i Ardon. **19.** A gdy umarła Azuba, Kaleb wziął sobie za żonę Efratę, która mu

urodziła Chura. **20.** A Chur zrodził Uriego, Uri zaś zrodził Besalela. **21.** Potem Chesron zbliżył się do córki Machira, ojca Gileada, i pojął ją za żonę, gdy miał już lat sześćdziesiąt. A ona urodziła mu Seguba. **22.** Segub zrodził Jaira, do którego należały dwadzieścia trzy grody w ziemi Gilead. **23.** Lecz Geszur i Aram odebrali im Sioła Jaira, Kenat z jego osiedlami, razem sześćdziesiąt grodów; wszystkie one należały do synów Machira, ojca Gileada. **24.** Po śmierci Chesrona zbliżył się Kaleb do Efraty, żony Chesrona, swego ojca, i ona urodziła mu Aszechura, ojca Tekoi. **25.** Synami Jerachmeela, pierworodnego Chesrona, byli pierworodny Ram, dalej Buna, Oren i Achiasz. **26.** Jerachmeel miał też drugą żonę imieniem Atara, która była matką Onama. **27.** Synami Rama, pierworodnego Jerachmeela, byli Maas, Jamin i Eker. **28.** Synami Onama byli: Szammaj i Jada. A synami Szammaja: Nadab i Abiszur. **29.** Żona Abiszura nazywała się Abichail, a urodziła mu Achbana i Molida. **30.** Synami Nadaba byli Seled i Appaim. Seled umarł bezdzietnie. **31.** Synem Appaima był Jiszi, synem Jiszi Szeszan, synem Szeszana Achlaj. **32.** Synami Jady, brata Szammaja, byli Jeter i Jonatan. Jeter umarł bezdzietnie. **33.** Synami Jonatana zaś byli Pelet i Zaza. To są potomkowie Jerachmeela. **34.** Szeszan nie miał synów, tylko córki. A miał Szeszan sługę Egipcjanina imieniem Jarcha. **35.** Szeszan dał tedy swoją córkę Jarsze, swemu słudze, za żonę i ta urodziła mu Attaja. **36.** Attaj zrodził Natana, a Natan zrodził Zabada. **37.** Zabad zrodził Eflala, a Eflal zrodził Obeda. **38.** Obed zrodził Jehu, a Jehu zrodził Azariasza. **39.** Azariasz zrodził Chelesa, Cheles zaś zrodził Eleasę. **40.** Eleasa zrodził Sismaja, Sismaj zaś zrodził Szalluma. **41.** Szallum zrodził Jekamiasza, a Jekamiasz zrodził Eliszamę. **42.** Synami Kaleba, brata Jerachmeela, byli jako pierworodny Maresza, który był ojcem Sifa i Mareszy. Synem zaś Mareszy był Chebron. **43.** Synami Chebrona byli: Korach, Tappuach, Rekem i Szema. **44.** Szema zrodził Rachama, ojca Jorkoama, Rekam zaś zrodził Szammaja. **45.** Synem Szammaja był Maon, Maon zaś był ojcem Bet-Sura. **46.** Efa, nałożnica Kaleba, urodziła Charana, Mosę i Gazeza. Charan zaś zrodził Gazeza. **47.** Synami Johdaja byli: Regem, Jotam, Geszan, Pelet, Efa i Szaaf. **48.** Druga nałożnica Kaleba urodziła Szebera i Tirchanę. **49.** Urodziła też Szaafa, ojca Madmanny, Szewę, ojca Machbeny i ojca Gibei. Córką Kaleba była Aksa. **50.** Ci byli synami Kaleba. Synami Chura, pierworodnego Efraty byli Szobal, ojciec Kiriat-Jearima, **51.** Salma, ojciec Bet-Lechema i Charef, ojciec Bet-Gadera. **52.** Szobal, ojciec Kiriat-Jearima, miał synów Haroego, Chasriego i Menuchota. **53.** Rodziny Kiriat-Jearima to: Jitryjczycy, Putyjczycy, Szumatczycy i Miszraitczycy; od nich wywodzą się Soreatczycy i Esztaulczycy. **54.** Synami Salmy byli: Bet-Lechem, Netofatczycy, Atrot-Bet-Joab, połowa Manachatczyków, Soryjczycy. **55.** A rodziny pisarzy, mieszkających w Jabesz, to Tireatczycy, Szimeatczycy i Szuchatczycy. Są to Kenici, którzy wywodzą się od Chamata, ojca domu Rekaba.

Rozdział 3

Synowie Dawida

1. A oto synowie Dawida, którzy urodzili mu się w Hebronie: pierworodny Amnon z Achinoam, Jezreelitki, drugi Daniel z Abigail, Karmelitki, 2. Trzeci Absalom, syn Maaki, córki Talmaja, króla Geszuru, czwarty Adoniasz, syn Chaggity, 3. Piąty Szefatiasz z Abitali, szósty Jitream z jego żony Egli. 4. Sześciu urodziło mu się w Hebronie, gdzie panował siedem lat i sześć miesięcy; trzydzieści trzy lata panował w Jeruzalemie. 5. Ci zaś urodzili mu się w Jeruzalemie: Szimea, Szobab, Natan i Salomon, ci czterej z Batszeby, córki Ammiela. 6. Następnie: Jibchar, Eliszama, Elipelet, 7. Nogach, Nefeg, Jafia, 8. Eliszama, Eliada i Elipelet, dziewięciu. 9. Ci wszyscy byli synami Dawida poza synami z nałożnic; a siostrą ich była Tamar.

Potomkowie Salomona

10. Synem Salomona był Rechabeam, synem Rechabeama Abiasz, synem Abiasza Asa, synem Asy Jehoszafat. 11. Synem Jehoszafata Joram, synem Jorama Achazjasz, synem Achazjasza Joasz, 12. Synem Joasza Amasjasz, synem Amasjasza Azariasz, synem Azariasza Jotam. 13. Synem Jotama Achaz, synem Achaza Hiskiasz, synem Hiskiasza Manasses. 14. Synem Manassesza Amon, synem Amona Jozjasz. 15. Synami Jozjasza byli: pierworodnym Jochanan, drugim Jehojakim, trzecim Sedekiasz, czwartym Szallum. 16. Synem Jehojakima był Jechoniasz, a jego synem Sidkiasz. 17. Synami Jechoniasza, jeńca, byli Szealtiel, 18. Malkiram, Pedajasz, Szezeassar, Jekamiasz, Hoszama i Nedabiasz. 19. Synami Pedajasza byli Zerubbabel i Szimei; synem Zerubbabela był Meszullam i Chananasz, ich siostrą zaś Szelomit. 20. Synami Meszullama byli: Chaszuba, Ohel, Berechiasz, Chasadiasz i Juszab-Chesed, tych pięciu. 21. Synami Chananasza byli: Pelatiasz, Izajasz, Refajasz, Arnan, Obadiasz i Szechaniasz. 22. Synami Szechaniasza byli: Szemejasz, Chattusz, Jigeal, Bariach, Neariasz i Szafat, tych sześciu. 23. Synami Neariasza byli: Elioenajasz, Hiskiasz i Azrikam, ci trzej. 24. Synami Elioenajasz byli: Hodawiasz, Elaszib, Pelajasz, Akkub, Jochanan, Delajasz i Anani, tych siedmiu.

Rozdział 4

Potomkowie Judy

1. Synowie Judy to Peres, Chesron, Karmi, Chur i Szobal. 2. Reajasz, syn Szobala, zrodził Jachata, Jachat zaś zrodził Achumaja i Lahada; taki jest rodowód Soreatczyków. 3. A oto synowie Chura: Etam, Jezreel, Jizma i Jidbasz; a siostra ich nazywała się Haslelponi; 4. Dalej Penuel, ojciec Gedora, i Ezer, ojciec Chuszy. To są synowie Chura, pierworodnego Efraty, ojca Betlechema. 5. Aszchur, ojciec Tekoi, miał dwie żony: Cheleę i Naarę. 6. Naara urodziła mu Achuzama, Chefera, Temniego i Ahasztarięgo. Ci byli synami Naary. 7. Synami zaś Chelei byli: Seret, Jesochar i Etnan. 8. Koz zaś zrodził Anuba, Hassobeba i rody Acharchela, syna Haruma. 9. Lecz Jaabes był znakomitszy niż jego bracia i jego matka nazwała go

Jaabes, gdyż pomyślała: W bólu rodziłam. **10.** A Jaabes wołał do Boga Izraela tymi słowy: Obyś mi prawdziwie błogosławił i poszerzył moje granice, oby ręka twoja była ze mną i obyś zachował mnie od złego, aby mnie ból nie dotknął. I Bóg spełnił jego prośbę. **11.** Kelub, brat Szuchy, zrodził Mechira, który był ojcem Esztona. **12.** Eszton zrodził Bet-Rafę, Paseacha i Techinnę, ojca Ir-Nachasza. To są mężowie z Rechy. **13.** Synami Kenaza byli Otniel i Serajasz. Synami Otniela zaś Chatat i Meonotaj. **14.** A Meonotaj zrodził Ofre, Serejasz zaś zrodził Joaba, ojca Ge-Charaszima; byli oni bowiem kowalami. **15.** Synami Kaleba, syna Jefunnego, byli: Ir, Ela i Naam. Synem Eli był Kenaz. **16.** Synami Jehallelela byli: Zif, Zifa, Tiria i Asreel. **17.** Synami Ezry byli: Jeter, Mered, Efer i Jalon. Jeter zrodził Miriam, Szammaja i Jiszbacha, ojca Esztemoi. **18.** Żona jego, Judejka, urodziła Jereda, ojca Gedora, Chebera, ojca Sochy, Jekutiela, ojca Zanoacha. Byli oni synami Bitii, córki faraona, którą pojął za żonę Mered. **19.** Synami żony Hodiasza, siostry Nachama, byli ojcowie Keili, Garmijczyka, i Esztemoi, Maachatczyka. **20.** Synami Szymona byli Amnon, Rinna, Ben-Chanan i Tilon, synami Jisziego zaś Zochet i Ben-Zochet. **21.** Synami Szeli, syna Judy, byli Er, ojciec Lechy, Laeda, ojciec Mareszy i rodów wytwórców bisioru z Bet-Aszbea. **22.** Oraz Jokim i mężowie z Koseby, dalej Joasz i Saraf, którzy panowali nad Moabem, a potem powrócili do Bet-Lechem, jak mówią dawne podania. **23.** Byli oni garncarzami, a mieszkali w Netaim i Gedera; mieszkali tam przy królu, w jego służbie.

Potomkowie Symeona

24. Synami Symeona byli: Nemuel, Jamin, Jarib, Zerach i Saul. **25.** Synem jego był Szallum, synem Szalluma Mibsam, synem Mibsama Miszma. **26.** Synem Miszmy był Chammuel, synem Chammuela Zakkur, synem Zakkura Szimei. **27.** Szimei miał szesnastu synów i sześć córek, lecz jego bracia nie mieli tylu synów i wszystkie jego rody nie były tak liczne jak potomkowie Judy. **28.** Mieszkali oni w Beer-Szebie, w Molada, w Chasar-Szua, **29.** W Bilha, w Esem, w Tolad, **30.** W Betuel, w Chormie, w Syklag, **31.** W Bet-Markabot, w Chasar-Susim, w Bet-Bire, i w Szaaraim; to były ich miasta aż do czasu panowania Dawida, **32.** A ich osiedlami były: Etam, Ain, Rimmon, Token i Aszan, pięć miast **33.** Oraz wszystkie wioski dookoła tych miast, aż do Baal; to były ich siedziby, w których mieli swoją przynależność rodową. **34.** Mieszobab zaś, Jamlek, Josza, syn Amasjasza, **35.** Joel, Jehu, syn Joszibiasza, syna Serajasza, syna Asjela, **36.** Elioenaj, Jaakoba, Jeszochajasz, Asajasz, Adiel, Jesimiel, Benajasz, **37.** Ziza, syn Szifiego, syna Allona, syna Jedajasza, syna Szimriego, syna Szemajasza. **38.** Ci imiennie tu podani byli książętami w swoich rodach i ich rodziny potężnie się rozrosły, **39.** I dotarli od wejścia do Gerar aż do wschodniej części doliny, aby szukać pastwisk dla swoich trzód. **40.** Znaleźli też bujne i dobre pastwiska, a ziemia była obszerna, spokojna i bezpieczna, gdyż poprzedni mieszkańcy należeli do Chamitów. **41.** Ci imiennie tu podani przyszli tam w czasach Hiskiasza, króla judzkiego, zniszczyli ich namioty, jak również Meunijczyków, którzy się tam znaleźli, doszczętnie ich wygubili aż do dnia dzisiejszego i zajęli ich siedziby, gdyż były tam pastwiska dla ich trzód. **42.** Spośród nich, to jest

Symeonitów, poszło pięciuset mężów na pogórze Seir, a na ich czele Pelatiasz, Neariasz, Refajasz i Uzzjel, synowie Jisiego, **43.** I wytępilli resztkę Amalekitów, która się uratowała, i zamieszkali tam aż do dziś dnia.

Rozdział 5

Potomkowie Rubena

1. Synami Rubena, pierworodnego Izraela - gdyż on był pierworodnym, lecz ponieważ zbezczescił łóżce swego ojca, jego prawo pierworodztwa zostało nadane synom Józefa, syna Izraela, lecz bez wciągania tego pierworodztwa do rodowodu, **2.** Gdyż Juda był najpotężniejszym w gronie swoich braci i od niego wywodził się panujący, chociaż prawo pierworodztwa należało do Józefa - **3.** Otóż - synami Rubena, pierworodnego Izraela, byli Henocho, Pallu, Chesron i Karmi. **4.** Synem Joela był Szemajasz, synem Szemajasza Gog, synem Goga Szimej, **5.** Synem Szimejowego Micha, synem Michy Reajasz, synem Reajasza Baal, **6.** Synem Baala Beera, którego uprowadził do niewoli Tiglat-Pileser, król asyryjski. On był księciem Rubenitów. **7.** Jego braćmi, według rodów wciągniętych do rodowodów, byli jako pierwszy Jeiel, potem Zachariasz, **8.** Potem Bela, syn Azeza, syna Szemy, wnuka Joela. On mieszkał w Aroer aż po Nebo i Baal-Meon, **9.** I dalej na wschód aż dotąd, gdzie się wchodzi na pustynię z tej strony rzeki Eufratu, gdyż trzody ich były liczne w krainie Gilead. **10.** W czasach Saula wojowali z Hagryjczykami, a gdy ci z ich ręki padli, zamieszkali w ich namiotach w całej wschodniej części Gileadu.

Potomkowie Gada

11. Synowie Gada mieszkali naprzeciw nich w ziemi Baszan aż do Salecha. **12.** Na czele stał Joel, drugim był Szafam, potem Jaanai i Szafat w Baszanie. **13.** Ich braćmi według rodów ojcowskich byli Michael, Meszullam, Szeba, Joraj, Jaakan, Zija i Eber, tych siedmiu. **14.** A ci byli synami Abichaila, syna Chura, syna Jeroacha, syna Gileada, syna Michaela, syna Jesziszaja, syna Jachdoa, syna Buza. **15.** Achi, syn Abdiela, syna Guniego, był głową ich rodu. **16.** Mieszkali oni w Gileadzie, w Baszanie i w podległych im okręgach oraz na wszystkich pastwiskach Sirionu aż do ich krańców. **17.** Wszyscy oni zostali wciągnięci do rodowodów w czasach Jotama, króla judzkiego, i w czasach Jeroboama, króla izraelskiego.

Dzieje plemion z Zajordania

18. Rubenitów, Gadytów i Manassesytów z połowy tego plemienia, wojowników zdolnych do noszenia tarczy i miecza i napinania łuku, obeznanych z rzemiosłem wojennym, było czterdzieści cztery tysiące siedemset sześćdziesiąt wyruszających na wyprawy wojenne. **19.** A gdy wszczęli wojnę z Hagryjczykami, z Jetur, z Nafisz i z Nodab, **20.** I otrzymali pomoc przeciwko nim, Hagryjczycy i wszyscy ich sprzymierzeńcy dostali się w ich ręce, gdyż w czasie bitwy wołali do Boga i On dał im się ubłagać, bo mu zaufali. **21.** Uprawdzili wtedy z ich stad pięćdziesiąt tysięcy ich wielbłądów, dwieście

pięćdziesiąt tysięcy owiec, dwa tysiące osłów i sto tysięcy ludzi. **22.** Wielu bowiem padło trupem, gdyż od Boga wyszła ta wojna. I mieszkali na ich miejscu aż do uprowadzenia do niewoli. **23.** Manassesyci z drugiej połowy tego plemienia mieszkali w tej ziemi od Baszanu aż do Baal-Hermonu, Seniru i góry Hermon; byli zaś liczni. **24.** A to są naczelnicy ich rodów: Efer, Jiszei, Eliel, Azriel, Jeremiasz, Hodawiasz i Jachdiel, mężowie rycerscy, ludzie sławni, naczelnicy ich rodów. **25.** Lecz gdy nie dochowali wierności Bogu swoich ojców i dopuścili się cudzołóstwa z bogami ludów ziemi, które Bóg zniszczył przed nimi, **26.** Bóg Izraela pobudził ducha Pula, króla asyryjskiego, ducha Tiglat-Pilesera, króla asyryjskiego, i ten wziął ich do niewoli, to jest Rubenitów, Gadytów i połowę plemienia Manasses, i zaprowadził ich do Chalach, do Chabor, do Hary, nad rzekę Gozan, i tam są do dnia dzisiejszego.

Potomkowie Lewiego w linii arcykapłańskiej

27. Synami Lewiego byli: Gerszon, Kehat i Merari. **28.** Synami Kehata byli: Amram, Jishar, Chebron i Uzzjel. **29.** Synami Amrama byli: Aaron, Mojżesz i Miriam. Synami zaś Aarona: Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar. **30.** Eleazar zrodził Pinechasa, Pinechas zrodził Abiszuę. **31.** Abiszua zrodził Bukkiego, a Bukki zrodził Uzzjego. **32.** Uzzi zrodził Zachariasza, a Zachariasz zrodził Merajota. **33.** Merajot zrodził Amariasza, a Amariasz zrodził Achituba. **34.** Achitub zrodził Sadoka, a Sadok zrodził Achimaasa. **35.** Achimaas zrodził Azariasza, a Azariasz zrodził Jochanana. **36.** Jochanan zrodził Azariasza, tego, który był kapłanem w świątyni wzniesionej przez Salomona w Jeruzalemie. **37.** Azariasz zaś zrodził Amariasza, a Amariasz zrodził Achituba. **38.** Achitub zrodził Sadoka, a Sadok zrodził Szalluma. **39.** Szallum zrodził Chilkiasza, a Chilkiasz zrodził Azariasza. **40.** Azariasz zrodził Serajasza, a Serajasz zrodził Jehosadaka. **41.** Jehosadak poszedł do niewoli, gdy Pan dał uprowadzić Judę i Jeruzalem do niewoli przez Nebukadnesara.

Rozdział 6

Szczegółowe dane co do potomków Lewiego

1. Synami Lewiego byli: Gerszon, Kehat i Merari. **2.** A to są imiona synów Gerszoma: Libni i Szimei. **3.** Synami Kehata byli: Amram, Jishar, Chebron i Uzzjel. **4.** Synami Merariego byli Machli i Muszi. A to są rody Lewiego według ich pochodzenia: **5.** Gerszon miał syna Libniego, jego synem był Jachat, jego synem Zimma. **6.** Jego synem był Joach, jego synem Iddo, jego synem Zerach, jego synem Jeatraj. **7.** Synami Kehata byli: Amminadab, jego synem Korach, jego synem Assir. **8.** Jego synem Elkana, jego synem Ebiasaf, jego synem Assir. **9.** Jego synem Tachat, jego synem Uriel, jego synem Uzzjasz, jego synem Saul. **10.** Synami Elkany byli Amasaj i Achimot. **11.** Jego synem Elkana, jego synem Sofaj, jego synem Nachat. **12.** Jego synem Eliab, jego synem Jerocham, jego synem Elkana. **13.** Synami Samuela byli: pierworodny Joel, drugi Abiasz. **14.** Synami Merariego byli: Machli, jego syn Libni, jego syn Szimei i jego syn Uzza. **15.** Synem Uzzy był Szimea, synem Szimei Chaggiasz, synem Chaggiasza Asajasz.

Śpiewacy świątynni ustanowieni przez Dawida

16. A to są ci, których Dawid ustanowił do prowadzenia śpiewu w świątyni Pana, odkąd znalazła tam pomieszczenie Skrzynia. **17.** Odbywali oni służbę przez śpiew przed przybytkiem Namiotu Zgromadzenia aż do czasu wybudowania przez Salomona świątyni Pana w Jeruzalemie, stawali zaś do swojej służby zgodnie z ustanowionym dla nich porządkiem. **18.** Stawali oni do służby wraz ze swoimi synami spośród synów Kehata: śpiewak Heman, syn Joela, syna Samuela, **19.** Syna Elkany, syna Jerochama, syna Eliela, syna Toacha, **20.** Syna Sufa, syna Elkany, syna Machata, syna Amasaja; **21.** Syna Elkany, syna Joela, syna Azariasza, syna Sefaniasza, **22.** Syna Tachata, syna Assira, syna Ebiasafa, syna Koracha, **23.** Syna Jishara, syna Kehata, syna Lewiego, syna Izraela. **24.** Brat jego Asaf stał po jego prawej stronie, Asaf zaś był synem Berechiasza, syna Szimejego, **25.** Syna Michaela, syna Baasejasza, syna Malkiasza, **26.** Syna Etniego, syna Zeracha, syna Adajasza. **27.** Syna Etana, syna Zimmy, syna Szimejego, **28.** Syna Jachata, syna Gerszoma, syna Lewiego. **29.** Po lewej stronie stawali ich bracia, synowie Merariego: Etan, syn Kisziego, który był synem Abdiego, syna Mallucha. **30.** Ten był synem Chaszabiasza, syna Amasjasza, syna Chilciasza. **31.** Syna Amsjego, syna Baniego, syna Szemera, **32.** Syna Machliego, syna Musziego, syna Merariego, syna Lewiego. **33.** Ich bracia, Lewici, byli przeznaczeni do wszelkiej posługi w przybytku domu Bożego. **34.** Aaron zaś i jego synowie spalali ofiary na ołtarzu całopalenia i na ołtarzu ofiar kadzidlanych, pełniąc wszelką służbę w miejscu najświętszym i dokonując przebłagania za Izraela, zgodnie ze wszystkim, co nakazał Mojżesz, sługa Boży.

Potomkowie Aarona

35. A to są synowie Aarona: jego synem Eleazar, jego synem Pinechas, jego synem Abiszua, **36.** Jego synem Bukki, jego synem Uzzi, jego synem Zerachiasz, **37.** Jego synem Merajot, jego synem Amariasz, jego synem Achitub. **38.** Jego synem Sadok, jego synem Achimaas.

Miasta przydzielone potomkom Aarona

39. A to są ich siedziby według ich obozowisk w obrębie ich granic: synom Aarona z rodziny Kehatytów, gdyż tym przypadł ten los, **40.** Dano Hebron w ziemi judzkiej wraz z okolicznymi pastwiskami. **41.** Lecz pole tego miasta i jego sioła dali Kalebowi, synowi Jefunnego. **42.** Synom Aarona dano także miasta schronienia: Hebron, Libnę wraz z jej pastwiskami, Jattir, Esztemoa wraz z jego pastwiskami, **43.** Chillez wraz z jego pastwiskami, Debir wraz z jego pastwiskami, **44.** Aszan wraz z jego pastwiskami i Bet-Szemesz wraz z jego pastwiskami. **45.** Od plemienia Beniamina zaś: Gebę wraz z jej pastwiskami, Alemet wraz z jego pastwiskami i Anatot wraz z jego pastwiskami; wszystkich miast dla ich rodzin było trzynaście. **46.** Pozostałym synom Kehata według ich rodów przypadło przez los od plemienia Efraima, od plemienia Dana i od połowy plemienia Manassesza dziesięć miast. **47.** Synom Gerszoma według ich rodów przypadło od plemienia Issachara, od plemienia Asera, od plemienia Naftaliego i od plemienia

Manassesa w Baszanie trzynaście miast. **48.** Synom Merariego według ich rodów przypadło przez los od plemienia Rubena, od plemienia Gada i od plemienia Zebulona dwanaście miast. **49.** Dali tedy synowie izraelscy Lewitom te miasta wraz z ich pastwiskami. **50.** Dali przez los od plemienia Judy, od plemienia Symeona i od plemienia Beniamina te miasta wymienione według ich nazw. **51.** Niektórym z rodzin Kehatytów zostały nadane miasta ich okręgu od plemienia Efraima. **52.** Dali im oni jako miasta schronienia: Sychem wraz z jego pastwiskami na pogórzu efraimskim, Gezer wraz z jego pastwiskami, **53.** Jokmeam wraz z jego pastwiskami, Bet-Choron wraz z jego pastwiskami, **54.** Ajjalon wraz z jego pastwiskami i Gat-Rimmon wraz z jego pastwiskami. **55.** Pozostałym zaś rodzinom synów Kehata przypadły od połowy plemienia Manassesa Aner wraz z jego pastwiskami i Bileam wraz z jego pastwiskami. **56.** Synom Gerszoma według jego rodu dano od połowy plemienia Manassesa Golan w Baszanie wraz z jego pastwiskami i Asztarot wraz z jego pastwiskami, **57.** Od plemienia zaś Issachara: Kedesz wraz z jego pastwiskami, Dobrat wraz z jego pastwiskami, **58.** Ramot wraz z jego pastwiskami i Anem wraz z jego pastwiskami. **59.** Od plemienia Asera: Maszal wraz z jego pastwiskami, Abdon wraz z jego pastwiskami, **60.** Chukok wraz z jego pastwiskami i Rechob wraz z jego pastwiskami. **61.** Od plemienia Naftaliego: Kedesz w Galilei wraz z jego pastwiskami, Chammon wraz z jego pastwiskami i Kiriataim wraz z jego pastwiskami. **62.** Pozostałym synom Merariego dano od plemienia Zebulona: Rimmon wraz z jego pastwiskami, Tabor wraz z jego pastwiskami, **63.** A z tamtej strony Jordanu naprzeciw Jerycha, na wschód od Jordanu, od plemienia Rubena Beser na pustyni wraz z jego pastwiskami, Jachsę wraz z jej pastwiskami, **64.** Kedemot wraz z jego pastwiskami i Mefaat wraz z jego pastwiskami, **65.** A od plemienia Gada Ramot w Gileadzie wraz z jego pastwiskami, Machanaim wraz z jego pastwiskami, **66.** Cheszbón wraz z jego pastwiskami i Jaaser wraz z jego pastwiskami.

Rozdział 7

Potomkowie Issachara

1. Synami Issachara byli: Tola, Pua, Jaszub i Szimron, ci czterej. **2.** Synami Toli byli: Uzzi, Refajasz, Jeriel, Jachmai, Jibsam i Samuel, naczelnicy rodów Toli, rycerze waleczni, według swoich ojcowskich rodów; w czasach Dawida liczba ich wynosiła dwadzieścia dwa tysiące sześćset. **3.** Synami Uzzjego byli: Izrachiasz, a synami Izrachiasza Michael, Obadiusz, Joel, Jiszsziasz; wszystkich pięciu było naczelnikami. **4.** Do nich należały według ich ojcowskich rodów zbrojne oddziały bojowe liczące trzydzieści sześć tysięcy, gdyż wiele tam było kobiet i dzieci. **5.** A ich bracia we wszystkich rodach Issachara to rycerze waleczni, w liczbie osiemdziesięciu siedmiu tysięcy, wszyscy wciągnięci do rodowodów.

Potomkowie Beniamina

6. Synami Beniamina byli: Bela, Beker i Jediael, ci trzej. 7. Synami Beli byli: Esbon, Uzzi, Uzzjel, Jerimot i Iri, tych pięciu naczelników ojcowskich rodów, rycerze waleczni, wciągnięci do rodowodów w liczbie dwudziestu dwóch tysięcy i trzydziestu czterech. 8. Synami Bekera byli: Zemira, Joasz, Eliezer, Elioenaj, Omri, Jeremot, Abiasz, Anatot i Alemet; wszyscy ci byli synami Bekera, 9. Wciągnięci do rodowodów jako naczelnicy swoich ojcowskich rodów, rycerze waleczni, w liczbie dwudziestu tysięcy dwustu. 10. Synami Jediaela byli: Bilchan, a synami Bilchana Jeusz, Beniamin, Ehud, Kenaana, Zetan, Tarszisz i Achiszachar. 11. Wszyscy oni byli synami Jediaela, naczelnicy ojcowskich rodów, rycerze waleczni, w liczbie siedemnastu tysięcy dwustu wyruszających w zastępie do boju. 12. Szuppim i Chuppim byli synami Ira, Chuszim był synem Achera.

Potomkowie Naftaliego

13. Synami Naftaliego byli: Jachasjel, Guni, Jeser, Szallum, potomkowie Bilhy.

Potomkowie Manassesa

14. Synami Manassesa byli: Asriel, którego urodziła jego nałożnica, Aramejka; urodziła też Machira, ojca Gileada. 15. Machir wybrał żony dla Chuppima i Szuppima, a jego siostra miała na imię Maaka. Drugi syn nazywał się Selofchad, a Selofchad miał tylko córki. 16. Maaka, żona Machira, urodziła syna i dała mu na imię Peresz, jego brat zaś nazywał się Szeresz, którego synami byli Ulam i Rekem. 17. Synem Ulama był Bedan. To są synowie Gileada, syna Machira, syna Manassesa. 18. Jego siostra Hammoleket urodziła Iszhoda, Abiezera i Machlę. 19. Synami Szemidy byli: Achian, Szekem, Likchi i Aniam.

Potomkowie Efraima

20. Synami Efraima byli: Szutelach, jego synem był Bered, jego synem Tachat, jego synem Eleada, jego synem Tachat, 21. Jego synem był Zabad, jego synem Szutelach, jego synami Ezer i Elead. Lecz zabili ich ludzie z Gat, urodzeni w tej ziemi, gdyż tamci wyruszyli tam, aby zająć ich stada. 22. Efraim, ich ojciec, opłakiwał ich przez długi czas i wtedy przychodzili jego bracia, aby go pocieszać. 23. Następnie zbliżył się do swojej żony i ta poczęła, i urodziła syna, i nadał mu imię Beria, ponieważ to stało się nieszczęściem w jego domu. 24. Jego córką była Szeera, która zbudowała Bet-Choron dolne i górne oraz Uzen-Szeera. 25. Jego synem zaś był Refach, a jego synem Reszef, jego synem Telach, jego synem Tachan, 26. Jego synem Laedan, jego synem Ammihud, jego synem Eliszama. 27. Jego synem był Non, jego synem Jehoszua. 28. Ich dziedziczną posiadłością i siedzibą było Betel z jego miasteczkami, w kierunku wschodnim Naaran a w kierunku zachodnim Gezer z jego miasteczkami, Sychem z jego miasteczkami aż do Ajja z jej miasteczkami. 29. W kierunku siedzib Manassesytów Bet-Szean z jego

miasteczkami, Taanak z jego miasteczkami, Megiddo z jego miasteczkami i Dor z jego miasteczkami. W nich mieszkali potomkowie Józefa, syna Izraela.

Potomkowie Asera

30. Synami Asera byli: Jimna, Jiszwa, Jiszwi, Beria i ich siostra Serach. **31.** Synami Berii byli: Cheber i Malkiel. Ten był ojcem Birzawita. **32.** Cheber zrodził Jafleta, Szomera, Chotama i ich siostrę Szuę. **33.** Synami Jafleta byli: Pasach, Bimhal i Aszwat; ci byli synami Jafleta. **34.** Synami Szomera byli: Achi, Rohega, Jechubba i Aram, **35.** Synami brata jego Chelema byli: Sofach, Jimna, Szelesz i Amal. **36.** Synami Sofacha byli: Suach, Charnefer, Szual, Beri, Jimra; **37.** Beser, Hod, Szamma, Szilsza, Jitran i Beera. **38.** Synami Jetera byli: Jefunne, Pispia i Ara. **39.** Synami Ulli byli: Arach, Channiel i Risja. **40.** Wszyscy ci synowie Asera, naczelnicy ojcowskich rodów, wyborowi waleczni rycerze, czołowi książęta, wciągnięci do rodowodów jako zastęp bojowy liczyli dwadzieścia sześć tysięcy mężów.

Rozdział 8

Potomkowie Beniamina

1. Beniamin zrodził jako pierworodnego Belę, jako drugiego Aszbela, trzeciego Achracha, **2.** Czwartego Nochę, piątego Rafę. **3.** Synami Beli byli: Addar, Gera, Abihud, **4.** Abiszua, Naaman, Achoach, **5.** Gera, Szefufan i Churam. **6.** A oto synowie Ehuda - byli zaś oni naczelnikami ojcowskich rodów wśród mieszkańców Geby, a zostali uprowadzeni do niewoli do Manachat - **7.** Naaman, Achiasz i Gera. Ten uprowadził ich do niewoli. Zrodził on Uzze i Achichuda. **8.** Szacharaima zaś zrodził na Polu Moabskim, odprowadzając swoje żony Chuszim i Baarę, **9.** Zrodził ze swojej żony Chodeszy Jobaba, Sibiasza, Meszę i Malkama, **10.** Jeusa, Sakiasza i Mirmę. To są jego synowie, naczelnicy rodów. **11.** Ze swojej żony Chuszim zrodził Abituba i Elpaala. **12.** Synami Elpaala byli: Eber, Miszeam i Szemed. Ten założył Ono i Lod z jego miasteczkami; **13.** Dalej Beria i Szama; byli oni naczelnikami rodów u mieszkańców Ajjalon, którzy wypędzili mieszkańców Gat; **14.** Achio zaś, Szaszak, Jeremot, **15.** Zebadiasz, Arad, Eder, **16.** Michael, Jiszpa i Jocha byli synami Berii, **17.** A Zebadiasz, Meszullam, Chizki, Cheber, **18.** Jiszmeraj, Jizlia i Jobab byli synami Elpaala. **19.** Jakim, Zikri, Zabdi, **20.** Elioenaj, Silletaj, Eliel, **21.** Adajasz, Berajasz i Szimrat byli synami Szimejego. **22.** Jiszpan, Eber, Eliel, **23.** Abdon, Zikri, Chanan, **24.** Chananiaasz, Elam, Antotiasz, **25.** Jifdejasz i Peniel byli synami Szaszaka. **26.** Szamszeraj, Szechariasz, Ataliasz, **27.** Jaareszjasz, Eliasch i Zikri byli synami Jerochama. **28.** Ci byli naczelnikami rodów, głowami swoich rodzin; mieszkali oni w Jeruzalemie.

Rodowód Saula

29. W Gibeonie mieszkał Jeiel, ojciec Gibeona, a jego żona miała na imię Maaka. **30.** Jego pierworodnym synem był Abdon, następnymi zaś Sur, Kisz, Baal, Ner, Nadab, **31.** Gedor, Achio, Zeker i Miklot.

32. Miklot zrodził Szimeę. Także oni mieszkali naprzeciw swoich współplemieńców w Jeruzalemie wraz ze swoimi współplemieńcami. **33.** Ner zrodził Kisz, Kisz zaś Saula, a Saul zrodził Jonatana, Malkiszuę, Abinadaba i Eszbaala. **34.** Synem Jonatana był Meribbaal, Meribbaal zaś zrodził Micheę. **35.** Synami Michy byli Piton, Melek, Taarea i Achaz. **36.** Achaz zrodził Jehoaddę, Jehoadda zrodził Alemeta, Azmaweta i Zimriego, Zimri zaś zrodził Mosę. **37.** Mosa zrodził Bineę, jego synem był Rafa, jego synem Elasa, a jego synem Asel. **38.** Asel miał sześciu synów, którzy mieli imiona: Azrikam, Bokru, Ismael, Szeariasz, Obadiasz i Chanan. Wszyscy oni byli synami Asela. **39.** Synami jego brata Eszeka byli: pierworodny Ulam, drugi Jeusz, a trzeci Elipelet. **40.** Synowie Ulama to rycerze waleczni, łucznicy. Mieli oni wielu synów i wnuków, mianowicie stu pięćdziesięciu. Wszystko to byli Beniaminici.

Rozdział 9

Zaludnienie Jeruzalemu po powrocie z niewoli

1. A tak wszyscy Izraelici byli wciągnięci do rodowodów, te zaś wpisane były do księgi królów izraelskich. A Judejczycy zostali uprowadzeni do niewoli do Babilonu z powodu swojej niewierności. **2.** Pierwszymi mieszkańcami, którzy osiedli w dziedzicznych swoich włościach w swoich miastach, byli zwyczajni Izraelici, kapłani, Lewici i służba świątynna. **3.** W Jeruzalemie mieszkali z Judejczyków, Beniaminitów, Efraimitów i Manassesytów następujący: **4.** Uttaj, syn Ammihuda, syna Omriego, syna Imriego, syna Baniego, jednego z synów Peresa, syna Judy. **5.** Spośród Szilonitów pierworodny Asajasz i jego synowie. **6.** Spośród Zerachitów Jeuel i sześciuset dziewięćdziesięciu ich braci. **7.** Spośród Beniaminitów Sallu, syn Meszullama, syna Hodawiasza, syna Hassenuy, **8.** Jibnejasz, syn Jerochama, Ela, syn Uzzjego, syna Mikriego, Meszullam, syn Szefatiasza, syna Reguela, syna Jibniasza. **9.** Ich braci według ich rodowodów było dziewięćset pięćdziesięciu sześciu; wszystko to byli mężowie, naczelnicy w ojcowskich swoich rodach. **10.** Z kapłanów: Jedajasz, Jehojarib, Jachin, **11.** Azariasz, syn Chilkiasza, syna Meszullama, syna Sadoka, syna Merajota, syna Achituba, zwierzchnik świątyni Bożej, **12.** Adajasz, syn Jerochama, syna Paszchura, syna Malkiasza, i Maasaj, syn Adiela, syna Jachzery, syna Meszullama, syna Meszillemita, syna Immera. **13.** Ich braci, naczelników w swoich ojcowskich rodach: było tysiąc siedmiuset sześćdziesięciu, niezwykle dzielnych w sprawowaniu służby w świątyni Bożej. **14.** Z Lewitów: Szemajasz, syn Chaszszuba, syna Azrikama, syna Chaszabiasza z potomków Merariego. **15.** Bakbakar, Cheresz, Galal, Mattaniasz, syn Michy, syna Zikriego, syna Asafa, **16.** Obadiasz, syn Szemajasza, syna Galala, syna Jedutuna, i Berechiasz, syn Asy, syna Elkany, mieszkający w zagrodach Netofatyjczyków. **17.** Odźwiernymi byli: Szallum, Akkub, Talmon, Achiman i ich bracia, a ich naczelnikiem był Szallum, **18.** I dotąd jeszcze jest w bramie królewskiej od strony wschodniej. Ci byli odźwiernymi w pocztach Lewitów. **19.** Szallum, syn Korego, syna Ebiasafa, syna Koracha, i jego bracia z rodu Korachitów sprawowali służbę stróżów progów Namiotu, jak niegdyś ich ojcowie byli postawieni nad obozem Pana jako stróże wejścia doń. **20.** Dawniej księciem nad nimi był Pinechas, syn Eleazara -

Pan niech będzie z nim! - **21.** Odźwiernym u wejścia do Namiotu Zgromadzenia był Zachariasz, syn Meszelemiasza. **22.** Wszystkich przeznaczonych na odźwiernych w bramach było dwustu dwunastu. Do rodowodów byli wprowadzili wciągnięci w swoich zagrodach, lecz ustanowił ich na tym stanowisku Dawid i jasnowidz Samuel, **23.** Aby oni i ich synowie stróżowali przy bramach świątyni Pana, to jest Namiotu Zgromadzenia; **24.** Odźwierni byli z czterech stron: ze wschodu, z zachodu, z północy i z południa. **25.** Ich bracia zaś przebywający w swoich zagrodach mieli przychodzić w oznaczonym czasie na okresy siedmiodniowe, aby z nimi pełnić służbę, **26.** Gdyż ci czterej główni odźwierni, którzy byli Lewitami, byli stale na stanowisku, jako postawieni nad komorami i skarbami świątyni Bożej. **27.** Nawet w nocy przebywali wokół świątyni, gdyż im zlecono stróżowanie, oni też mieli otwierać bramy co poranek. **28.** Niektórym z nich zlecono opiekę nad przyborami do służby Bożej; w określonej ilości mieli je wynosić i wносить. **29.** Niektórzy z nich byli ustanowieni nad przyborami i nad wszystkimi naczyniami świętymi, i nad mąką, i winem, i oliwą, i kadzidłem, i wonnościami. **30.** Niektórzy z synów kapłańskich przygotowywali mieszanki z wonności. **31.** Mattitiasz, z gona Lewitów, pierworodny Szalluma Korachity, miał nadzór nad sporządzaniem ciast ofiarnych. **32.** Spośród Kehatytów, ich braci, mieli niektórzy polecenie układać w sabat chleby pokładne. **33.** A to byli śpiewacy, naczelnicy rodów lewickich, pomieszczeni w komorach przyświątynnych, wolni od innych zajęć, gdyż dniem i nocą byli na stanowiskach... **34.** A to byli naczelnicy rodów lewickich według głównych swoich rodzin i ci mieszkali w Jeruzalemie...

Rodowód Saula

35. W Gibeonie mieszkał Jeiel, ojciec Gibeona, a żona jego miała na imię Maaka. **36.** Jego pierworodnym synem był Abdon, następnymi zaś Sur, Kisz, Baal, Ner, Nadab, **37.** Gedor, Achio, Zachariasz i Miklot. **38.** Miklot zrodził Szimeę; także oni mieszkali naprzeciw swoich współplemieńców w Jeruzalemie, wraz ze swoimi współplemieńcami. **39.** Ner zrodził Kisza, Kisz zaś Saula, a Saul zrodził Jehonatana, Malkissuę, Abinadaba i Eszbaala. **40.** Synem Jehonatana był Meribbaal, Meribbaal zaś zrodził Michę. **41.** Synami Michy byli: Piton, Melek, Tachrea i Achaz. **42.** Achaz zrodził Jaarę, a Jaara Alemeta, Azmaweta i Zimriego, Zimri zaś zrodził Mosę. **43.** Mosa zrodził Bineę. Jego synem był Refajasz, ten zrodził Elase, a ten Asela. **44.** Asel miał sześciu synów, którzy nazywali się: Azrikam, Bokru, Ismael, Szeariasz, Obadiasz i Chanan. Wszyscy oni byli synami Asela.

Rozdział 10

Śmierć Saula i jego synów

1. Gdy Filistyńczycy prowadzili wojnę z Izraelem, pierchnęli mężowie izraelscy przed Filistyńczykami i wielu z nich padło trupem na pogórzach Gilboa. **2.** A gdy Filistyńczycy dopędzili Saula i jego synów i położyli trupem Jonatana, Abinadaba i Malkissuę, synów Saula, **3.** Walka rozgorzała wokół Saula,

i natknęli się na niego łucznicy, i został ugodzony przez łuczników. **4.** Wtedy rzekł Saul do swojego giermka: Dobądź swego miecza i przebij mnie nim, aby nie przyszli ci nieobrzezańcy i nie natrzęsali się ze mnie. Lecz giermek nie chciał tego uczynić, bał się bowiem bardzo. Wziął więc sam Saul miecz i rzucił się nań. **5.** A gdy giermek zobaczył, że Saul zginął, rzucił się także na miecz i zginął. **6.** Tak zginął Saul wraz z trzema swoimi synami, cały jego dom pospołu zginął. **7.** Gdy zaś wszyscy mężowie izraelscy, którzy mieszkali w dolinie, ujrzeli, że Saul i jego synowie pierzchnęli i poginęli, opuścili swoje miasta i puciekali. Wtedy przyszli Filistyńczycy i zamieszkali w nich. **8.** A gdy nazajutrz Filistyńczycy przyszli, aby obdzierać pobitych i znaleźli Saula i jego synów, poległych na pogórze Gilboa, **9.** Obdarli go, wzięli jego głowę i jego zbroję i obnosili wokoło po ziemi filistyńskiej, zwiastując radosną wieść swoim bałwanom i ludowi. **10.** Jego zbroję złożyli w świątyni swoich bożków, czaszkę zaś jego umieścili w świątyni Dagona. **11.** A gdy wszyscy ludzie z Jabesz Gileadzkiego dowiedzieli się o tym wszystkim, co Filistyńczycy zrobili z Saulem, **12.** Zerwali się wszyscy dzielni mężowie, zabrali zwłoki Saula i zwłoki jego synów, sprowadzili je do Jabesz i pogrzebali ich kości pod dębem w Jabesz, i pościli przez siedem dni. **13.** Tak zginął Saul z powodu swojej niewierności, jakiej dopuścił się wobec Pana, wbrew słowu Pana, którego nie przestrzegał; zapytywał również o wyrocznię wieszczkę, **14.** A nie pytał o wyrocznię Pana; On więc pozbawił go życia, władzę królewską zaś przeniósł na Dawida, syna Isajego.

Rozdział 11

Dawid królem nad Izraelem

1. Wtedy zebrał się cały Izrael u Dawida w Hebronie, mówiąc: Otośmy kość twoja i ciało twoje. **2.** Już i dawniej, gdy jeszcze Saul był królem, ty wyprowadzałeś i przyprowadzałeś Izraela, a Pan, Bóg twój, rzekł do ciebie: ty paść będziesz mój lud, Izraela, i ty będziesz księciem nad moim ludem, nad Izraelem. **3.** Przyszli więc wszyscy starsi izraelscy do króla, do Hebronu, i Dawid zawarł z nimi przymierze w Hebronie przed Panem, po czym namaścili Dawida na króla nad Izraelem, według słowa Pana, wypowiedzianego przez Samuela.

Dawid zdobywa Syjon

4. Gdy potem Dawid wyruszył wraz z całym Izraelem na Jerozalem, to jest Jebus, gdzie kraj zamieszkiwali Jebuzejczycy, **5.** Mieszkańcy Jebus rzekli do Dawida: Nie wejdiesz tutaj. A jednak Dawid zdobył twierdzę Syjon - to jest Miasto Dawida. **6.** Dawid powiedział wtedy: Kto pierwszy pobije Jebuzejczyków, ten zostanie naczelnikiem i hetmanem. Pierwszy wtargnął Joab, syn Serui, i został naczelnikiem. **7.** Potem Dawid zamieszkał w twierdzy, którą dlatego nazwano Miastem Dawida, **8.** Rozbudowując miasto wokoło Millo, Joab zaś odbudował resztę miasta. **9.** Dawid rósł coraz bardziej w potęgę, Pan Zastępów bowiem był z nim.

Najprzedniejsi rycerze Dawida

10. A to są najprzedniejsi rycerze, których miał Dawid, a którzy go dzielnie wspomagali przy sprawowaniu władzy królewskiej, obwołując go wraz z całym Izraelem królem, zgodnie ze słowem Pana dotyczącym Izraela. **11.** Oto poczet rycerzy, których miał Dawid: Jaszobam, syn Chachmoniego, pierwszy z trzech; on to wywinął swoją włócznią nad trzystoma, kładąc ich za jednym zamachem trupem. **12.** Po nim idzie Eleazar, syn Dodiego, wnuk Achochiego, jeden z tych trzech rycerzy. **13.** Był on z Dawidem w Pas-Dammim, gdzie Filistyńczycy zbierali się do bitwy. Był tam kawałek pola obsianego jęczmieniem. Gdy lud zbrojny uciekał przed Filistyńczykami, **14.** On stanął w środku tego pola, obronił je i pobił Filistyńczyków, Pan zaś dał wielkie zwycięstwo. **15.** Trzech z tych trzydziestu czołowych rycerzy zeszło raz do Dawida po skale do pieczary Adullam, podczas gdy wojsko Filistyńczyków obozowało w dolinie Refaim. **16.** Dawid przebywał wtedy w warowni, a w Betlejemie stała wówczas załoga filistyńska. **17.** Dawid miał pragnienie, więc rzekł: Kto da mi napić się wody ze studni betlejemskiej, która jest przy bramie? **18.** Wtedy ci trzej przebili się przez obóz filistyński, naczepali wody ze studni betlejemskiej, która była przy bramie, i przynieśli ją Dawidowi. Lecz Dawid nie chciał jej pić, ale ją wylał jako ofiarę z płynów dla Pana, **19.** Mówiąc: Niech mnie Bóg zachowa od tego, bym to miał uczynić. Czyż miałbym pić żywą krew tych mężów, którzy z narażeniem własnego życia ją przynieśli? I nie chciał jej pić. Tego dokonali ci trzej rycerze. **20.** A na czele trzydziestu stał Abiszaj, brat Joaba. On to wywinął włócznią swą nad trzystoma, których położył trupem, więc też miał sławę między tymi trzydziestoma. **21.** Między tymi trzydziestoma wyróżnił się i był ich wodzem, lecz owym trzem nie dorównał. **22.** Benajasz, syn Jehojady, mąż dzielny, który dokonał wielu czynów, pochodził z Kabseel. On zabił dwóch synów Ariela z Moabu, on także, gdy pewnego razu spadł śnieg, zstąpił do dołu i zabił tam lwa. **23.** Zabił również pewnego Egipcjanina mającego pięć łokci wzrostu. Egipcjanin ten miał w ręku włócznię, grubą jak wał tkacki, on zaś podszedł do niego z kijem tylko, wyrwał Egipcjaninowi z ręki włócznię i zabił go tą jego włócznią. **24.** Tego to dokonał Benajasz, syn Jehojady, miał więc sławę między tymi trzydziestoma rycerzami. **25.** Między tymi trzydziestoma wyróżnił się, lecz owym trzem nie dorównał. Dawid postawił go na czele swej straży przybocznej. **26.** Dzielnymi rycerzami byli: Asael, brat Joaba, Elchana, syn Dody z Betlejemu, **27.** Szammot z Haroru, Cheles z Pelonu, **28.** Ira, syn Ikkesza, z Tekoa, Abiezer z Anatot, **29.** Sibbekaj z Chuszy, Ilaj z Achoach, **30.** Maharaj z Netofy, Cheled, syn Baany z Netofy, **31.** Itaj, syn Ribaja, z Gibei Beniaminickiej, Benajasz z Piratonu, **32.** Churaj z Potoków Gaasz, Abiel z Araby, **33.** Azmawet z Bachurim, Elachba z Szaalbonu, **34.** Jaszen z Gizonu, Jonatan, syn Szagiego z Hararu, **35.** Achiam, syn Sachara z Hararu, Elipal, syn Ura, **36.** Chefer z Mekery, Achiasz z Pelonu, **37.** Chesro z Karmelu, Naaraj, syn Ezbaja, **38.** Joel, brat Natana, Mibchar, syn Hagriego, **39.** Selek z Amonu, Nachraj z Beerot, giermek Joaba, syna Serui, **40.** Ira z Jeteru, Gareb z Jeteru, **41.** Uriasz Chetejczyk, Zabad, syn Achlaja, **42.** Adina, syn Szizy, Rubenita, naczelnik Rubenitów w liczbie trzydziestu, **43.** Chanan, syn Maaki, Joszafat z Miteny, **44.** Uzzjasz z Asztarot, Szama z Jeuel,

synowie Chatama z Aroeru, **45.** Jediael, syn Szimriego, i Jocha, brat jego z Tis, **46.** Eliel z Machawy, Jeribaj i Joszawiasz, synowie Elnaama, Jitma Moabitzky, **47.** Eliel, Obed i Jaasjel z Soby.

Rozdział 12

Pomocnicy Dawida w Syklag

1. To są ci, którzy przyszli do Dawida do Syklag jeszcze wtedy, gdy był wykluczony z otoczenia Saula, syna Kisza; oni byli wśród tych rycerzy, którzy go wspomagali w walce. **2.** Uzbrojeni byli w łuki, umieli zarówno z prawej, jak i z lewej ręki miotać kamieniami i strzelać z łuku, a wywodzili się ze współplemieńców Saula, Beniaminitów; **3.** Na czele stał Achiezer, potem Joasz, synowie Szemajasza z Gibei, potem Jezjel i Pelet, synowie Azmaweta, Berachiasz, Jehu z Anatot; **4.** Jiszmajasz z Gibeonu, najdzielniejszy między trzydziestoma, dowodził trzydziestoma; **5.** I Jeremiasz, i Jachazjel, i Jochanan, i Jozabad z Gederot; **6.** Eluzaj, Jerimot, Bealiasz, Szemariasz, Szefatiasz z Charif, **7.** Elkana, Jiszsizjasz, Azarel, Joezer, Jaszobam z Kerach, **8.** Joela i Zebadiasz, synowie Jerochama z Gedor. **9.** Z Gadytów przystali do Dawida w warowni na pustyni rycerze waleczni, wojownicy wprawni w boju, zbrojni w tarcze i dzidy, wyglądający jak lwy, a szybkoходzący jak górskie gazy. **10.** Na czele stał Ezer, drugi był Obadiasz, trzeci Eliab, **11.** Czwarty Mismanna, piąty Jeremiasz, **12.** Szósty Attaj, siódmy Eliel, **13.** Ósmy Jochanan, dziewiąty Elzabad, **14.** Dziesiąty Jeremiasz, jedenasty Machbannaj. **15.** Ci z Gadytów byli dowódcami zastępów, każdy niższy rangą - nad stoma, wyższy - nad tysiącem. **16.** To byli ci, którzy przeprawili się przez Jordan w pierwszym miesiącu, kiedy wystąpił on z brzegów i zalał wszystkie doliny na wschód i na zachód. **17.** A gdy przyszli do Dawida do warowni niektórzy z Beniaminitów i Judejczyków, **18.** Dawid wyszedł do nich i tak się do nich odezwał: Jeżeli przyszlście do mnie w zamiarach pokojowych, aby mi pomóc, sercem będę z wami związany, lecz jeśli po to, aby mnie zdradzić moim wrogom, choć dłonie moje są czyste od nieprawości, niech wejrzy w to Bóg naszych ojców i niech ukarze. **19.** A wtedy duch ogarnął Amasjasza, dowódcę trzydziestu, który zawołał: Twój jesteśmy, Dawidzie, Z tobą będziemy, synu Isajego, Pokój, pokój niechaj będzie z tobą I pokój z tymi, którzy ci pomagają, Gdyż Bóg twój ci pomaga. Dawid więc przyjął ich i włączył do grona dowódców oddziałów. **20.** Z Manassesytów przystali do Dawida jeszcze wtedy, gdy chodził on z Filistyńczykami na wojnę przeciwko Saulowi - lecz nie dopomógł im, gdyż po radzie odprawili go książęta filistyńscy, powiadając: Za cenę naszych głów gotów on przystać do swojego władcy Saula - **21.** Gdy więc szedł do Syklag, przystali do niego z Manassesytów: Adna, Jozabad, Jediael, Michael, Jozabad, Elihu, Silletaj; ci byli dowódcami nad tysiącami, którzy wywodzili się z Manassesytów. **22.** Oni pomogli Dawidowi w jego rozprawie z bandami, gdyż wszyscy byli walecznymi rycerzami i wodzami zastępów.

Wojsko Dawida w Hebronie

23. I tak dzień w dzień przybywało po kilku do Dawida, aby mu pomagać, aż powstał duży obóz, jak obóz Boży. **24.** A to są liczby dowódców uzbrojonych na wojnę, którzy przybyli do Dawida do Hebronu, aby na niego przenieść władzę królewską Saula, jak zapowiedział Pan. **25.** Z Judejczyków, noszących tarczę i dzidę sześć tysięcy ośmuset uzbrojonych na wojnę; **26.** Z Symeonitów, dzielnych rycerzy do wojowania, siedem tysięcy stu; **27.** Z Lewitów cztery tysiące sześciuset **28.** Oraz Jehojada, książę Aaronitów, a z nim trzy tysiące siedmuset; **29.** I Sadok, młody dzielny rycerz, ze swoją rodziną liczącą dwudziestu dwóch książąt; **30.** Z Beniaminitów, współplemieńców Saula, trzy tysiące, dotąd bowiem większość z nich wysługiwała się jeszcze domowi Saula. **31.** Z Efraimitów dwadzieścia tysięcy ośmuset dzielnych rycerzy, mężów sławnych w swoich rodach; **32.** Z połowy plemienia Manasses osiemnaście tysięcy, którzy imiennie zostali wyznaczeni, że mają pójść i ogłosić Dawida królem; **33.** Z Issacharytów, dobrych znawców stosunków, wiedzących, co ma czynić Izrael, dwustu dowódców i pod ich rozkazami wszyscy ich współplemieńcy; **34.** Z Zebulonitów, zdatnych do boju, wyszkolonych we władaniu wszelką bronią wojenną, pięćdziesiąt tysięcy szczerze oddanych Dawidowi, **35.** Z Naftalitów tysiąc dowódców a z nimi zbrojnych w tarczę i dzidę trzydzieści siedem tysięcy; **36.** Z Danitów wyszkolonych w rzemiośle wojennym dwadzieścia osiem tysięcy sześciuset; **37.** Z Aserytów zdatnych do boju, wyszkolonych w rzemiośle wojennym, czterdzieści tysięcy. **38.** Z tamtej strony Jordanu: z Rubenitów, Gadytów i z połowy plemienia Manasses w pełnym rynsztunku bojowym sto dwadzieścia tysięcy. **39.** Wszyscy ci wojownicy, stający w szyku bojowym z sercem nieustraszoną, przyszli do Hebronu, ażeby obwołać Dawida królem nad całym Izraelem; a również reszta Izraela jednomyślnie była za obwołaniem Dawida królem. **40.** I przebywali tam u Dawida przez trzy dni jedząc i pijąc, gdyż współplemieńcy przygotowali to dla nich. **41.** Również ci, którzy byli w ich pobliżu, aż do siedzib Issacharytów, Zebulonitów i Naftalitów przywozili na osłach, wielbłędach, mułach i wołach żywność do spożycia: mąkę, placki figowe, rodzyunki, wino, oliwę, bydło i owoce w obfitości, gdyż radość panowała w Izraelu.

Rozdział 13

Dawid doradza sprowadzenie Skrzyni do Jeruzalemu

1. A gdy Dawid odbył naradę z dowódcami oddziałów tysięcznych i z setnikami, z każdym w ogóle dowódcą, **2.** Rzekł do całego zgromadzenia izraelskiego: Jeżeli dobrym wam się to wydaje i zgodne jest z wolą Pana, Boga naszego, wyślijmy wezwanie do reszty naszych braci we wszystkich ziemiach izraelskich, a oprócz nich do kapłanów i Lewitów w miastach, gdzie mają przydzielone pastwiska, aby się zeszli u nas, **3.** A sprowadzimy Skrzynię Boga naszego do siebie, gdyż w czasach Saula nie dbaliśmy o nią. **4.** I rzekło całe zgromadzenie, by tak zrobić, gdyż rzecz ta wydała się słuszną w oczach całego ludu.

Dawid wyrusza po Skrzynię

5. I Dawid zgromadził całego Izraela od Szichoru Egipskiego aż dotąd, gdzie się idzie do Chamat, ażeby sprowadzić Skrzynię Bożą z Kiriath-Jearim. **6.** Zstąpił tedy Dawid i cały Izrael do Baala przy Kiriath-Jearim, które należy do Judy, aby sprowadzić stamtąd Skrzynię Bożą, nazwaną imieniem Pana, siedzącego na cherubach. **7.** Wywieźli tedy Skrzynię Bożą na nowym wozie z domu Abinadaba, Uzza zaś i Achio prowadzili wóz. **8.** A Dawid i cały Izrael tańczyli przed Bogiem, z całej siły śpiewając pieśni i grając na cytrach, harfach, bębnach, cymbałach i trąbach; **9.** A gdy doszli do klepiska Kidona, Uzza wyciągnął swoją rękę, ażeby przytrzymać Skrzynię, gdyż woły mało co jej nie przewróciły. **10.** I rozпалиł się gniew Pana na Uzzę, więc zabił go za to, że wyciągnął swoją rękę do Skrzyni, i umarł tam przed Bogiem. **11.** I zmartwił się Dawid tym, że Pan przez tak nagły zgon porwał Uzzę, i nazwał tę miejscowość Peres-Uzza, i tak nazywa się ona do dnia dzisiejszego. **12.** I zląkł się Dawid Boga w tym dniu, i rzekł: Jakże mam sprowadzić do siebie Skrzynię Bożą? **13.** I nie sprowadził Dawid Skrzyni do siebie, do Miasta Dawida, lecz skierował ją do domu Obeda Edomczyka z Gat. **14.** I pozostała Skrzynia Boża w domu Obeda Edomczyka przez trzy miesiące, a Pan błogosławił domowi Obeda Edomczyka i wszystkiemu, co do niego należało.

Rozdział 14

Uznanie Chirama dla Dawida

1. A Chiram, król Tyru, wysłał posłów do Dawida z drzewem cedrowym i murarzy, i cieśli, aby mu zbudowali dom. **2.** I poznał Dawid, że Pan potwierdził go jako króla nad Izraelem, gdyż wyniesiona została wysoko jego władza królewska ze względu na jego lud izraelski. **3.** Pojął też Dawid więcej żon w Jeruzalemie i zrodził więcej synów i córek. **4.** Te zaś są imiona tych, którzy mu się urodzili w Jeruzalemie: Szammua, Szobab, Natan, Salomon, **5.** Jibchar, Eliszua, Elpelet, **6.** Nogach, Nefeg, Jafia, **7.** Eliszama, Beeliada i Elipelet.

Dawid zwycięża Filistyńczyków

8. A gdy Filistyńczycy usłyszeli, że Dawid został namaszczone na króla nad całym Izraelem, wyruszyli wszyscy, aby pojmać Dawida; Dawid zaś, dowiedziawszy się o tym, wyszedł naprzeciw nich. **9.** Gdy zaś Filistyńczycy nadciągnęli i rozłożyli się na równinie Refaim, **10.** Zapytał Dawid Boga: Czy mam ruszyć na Filistyńczyków i czy Ty wydasz ich w moje ręce? Pan mu odpowiedział: Ruszaj, a Ja wydam ich w twoje ręce. **11.** I ruszyli na Baal-Perasim, i tam Dawid ich pobił, po czym Dawid rzekł: Przełamał Bóg moją ręką moich nieprzyjaciół, jak przełamują się wody. Dlatego nazwano tę miejscowość Baal-Perasim. **12.** Porzucili tam nawet swoje bożki, i Dawid nakazał, aby spalono ich w ogniu. **13.** Gdy zaś Filistyńczycy ponownie rozłożyli się na równinie, **14.** Dawid znowu pytał się Boga, ale Bóg mu rzekł: Nie ruszaj za nimi, lecz zajdź ich z tyłu i natrzyj na nich od strony krzewów balsamowych. **15.** A gdy

usłyszysz odgłos stąpania po wierzchołkach krzewów balsamowych, wtedy rusz do bitwy, gdyż wtedy pójdzie Bóg przed tobą, aby pobić wojsko filistyńskie. **16.** Dawid uczynił tak, jak mu nakazał Bóg, i pobił wojsko filistyńskie od Gibeon aż do Gezer. **17.** Wtedy rozeszła się sława Dawida po wszystkich krajach, a Pan sprawił, że lęk przed nim napawał wszystkie narody.

Rozdział 15

Sprowadzenie Skrzynie do Jeruzalemu

1. Nabudował sobie też Dawid domów w Mieście Dawida i przygotował miejsce dla Skrzyni Bożej oraz rozpiął dla niej namiot. **2.** Potem rzekł Dawid: Nie wolno nosić Skrzyni Bożej nikomu, jak tylko Lewitom, gdyż to ich wybrał Pan do noszenia Skrzyni Pańskiej i do obsługiwania jej na zawsze. **3.** Następnie Dawid zgromadził całego Izraela w Jeruzalemie, aby sprowadzić Skrzynię Pańską na miejsce, które dla niej przygotował. **4.** Zebrał też Dawid synów Aarona i Lewitów, **5.** Mianowicie z Kehatytów naczelnika Uriela i stu dwudziestu jego współplemieńców, **6.** Z Merarytów naczelnika Asajasza i dwustu dwudziestu jego współplemieńców, **7.** Z Gerszomitów naczelnika Joela i stu trzydziestu jego współplemieńców. **8.** Z potomków Elisafana naczelnika Szemajasza i dwustu jego współplemieńców, **9.** Z potomków Hebrona naczelnika Eliela i osiemdziesięciu jego współplemieńców, **10.** Z potomków Uzzjela naczelnika Amminadaba i stu dwudziestu jego współplemieńców. **11.** Potem przywołał Dawid Sadoka i Ebiatara, kapłanów, oraz Lewitów: Uriela, Asajasza, Joela, Szemajasza, Eliela i Amminadaba **12.** I rzekł do nich: Wy jesteście naczelnikami rodów lewickich, poświęćcie się wy i wasi bracia i przenieście Skrzynię Pana, Boga izraelskiego, na miejsce, które dla niej przygotowałem, **13.** Ponieważ za pierwszym razem nie było was przy tym, sprowadził Pan, Bóg nasz, na nas nieszczęście, iż nie zadbałszy o niego należycie. **14.** Kapłani i Lewici poświęcili się więc, aby móc przenieść Skrzynię Pana, Boga izraelskiego. **15.** Potem Lewici podnieśli Skrzynię Bożą za pomocą drążków na swoje ramiona tak, jak nakazał Mojżesz, zgodnie ze słowem Pana. **16.** Potem Dawid nakazał naczelnikom lewickim, aby ustanowili z grona swoich współplemieńców śpiewaków przy wtórze instrumentów muzycznych: harf, cytr, cymbałów, aby głośno i radośnie śpiewali. **17.** I Lewici ustanowili następujących: Hemana, syna Joela, a z jego współplemieńców Asafa, syna Berechiasza, a z Merarytów, ich współplemieńców Etana, syna Kuszajasz, **18.** A z nimi pobratymców drugiego stopnia: Zachariasza, Jaazjela, Szemiramota, Jechiela, Unniego, Eliaba, Benajasza, Maazejasza, Mattitiasza, Elipeleha, Miknejasza, Obeda Edomczyka, Jeiela, odźwiernych. **19.** Śpiewacy: Heman, Asaf i Etan mieli spiżowe cymbały i grali głośno. **20.** Zachariasz, Azjel, Szemiramot, Jechiel, Unni, Eliab, Maazejasz i Benajasz mieli harfy nastrojone na tony wysokie. **21.** Mattitiasz, Elipelehu, Miknejasz, Obed Edomczyk, Jeiel, Asazjasz grali na cytrach o oktawę niżej i prowadzili śpiew. **22.** Kenaniasz, naczelnik Lewitów - tragarzy, miał pilnować noszenia świętych przyborów, gdyż znał się na tym. **23.** Berechiasz i Elkana byli odźwiernymi przy Skrzyni. **24.** Kapłani: Szebaniasz, Joszafat, Natanael, Amasaj, Zachariasz, Benajasz

i Eliezer trąbili na trąbach przed Skrzynią Bożą, a Obed Edomczyk i Jechiasz byli odźwiernymi przy Skrzyni. **25.** Poszli tedy Dawid i starsi izraelscy, i dowódcy oddziałów tysięcznych, aby w nastroju radosnym sprowadzić Skrzynię Przymierza Pańskiego z domu Obeda Edomczyka. **26.** A ponieważ Bóg dopomógł Lewitom, którzy nieśli Skrzynię Przymierza Pańskiego, złożono na krwawą ofiarę siedem cielców i siedem baranów. **27.** Dawid zaś odziany był w płaszcz z bisioru, podobnie jak wszyscy Lewici, którzy nieśli Skrzynię, i śpiewacy oraz Kenaniasz, naczelnik tragarzy. Dawid miał także na sobie lniany efod. **28.** Tak tedy cały Izrael sprowadził Skrzynię Przymierza Pańskiego wśród radosnych okrzyków, przy dźwięku rogów i trąb, i cymbałów, przy grze na harfach i cytrach. **29.** A gdy Skrzynię Przymierza Pańskiego wnoszono do Miasta Dawida, Michal, córka Saula, wyglądała oknem i zobaczywszy króla Dawida podskakującego i tańczącego, wzgardziła nim w swoim sercu.

Rozdział 16

Uroczystości z okazji sprowadzenia Skrzyni

1. Gdy tedy sprowadzili Skrzynię Bożą i ustawili ją w środku namiotu, który Dawid kazał dla niej rozpiąć, złożyli ofiary całopalne i ofiary pojednania przed Bogiem. **2.** Gdy zaś Dawid dokończył składania ofiar całopalnych i ofiar pojednania, pobłogosławił lud w imieniu Pana **3.** I kazał rozdzielić między wszystkich Izraelitów, zarówno mężczyzn jak i kobiety, po bochenku chleba, po kawałku mięsa i po kołaczu z rodzynekami. **4.** Ustanowił też niektórych z Lewitów do posługi przed Skrzynią Pańską, ażeby wspominali, dziękowali i wychwalali Pana, Boga izraelskiego. **5.** Asafa jako przodownika, jako jego zastępcę Zachariasza, potem Jeiela, Szemiramota, Jechiela, Mattitiasza, Eliaba, Benajasza, Obeda Edomczyka, Jeiela przy instrumentach takich jak harfy i cytry, Asafa zaś przy donośnych cymbałach. **6.** Następnie kapłanów Benajasza i Jachaziela, aby ustawicznie trąbili przy Skrzyni Przymierza Bożego.

Pieśń dziękczynna

7. Wtedy to, w tym dniu, polecił Dawid po raz pierwszy Asafowi i jego braciom zanucić na cześć Pana tę pieśń: **8.** Wysławiajcie Pana, wzywajcie imienia jego, Ogłaszajcie wśród ludów dzieła jego! **9.** Śpiewajcie mu i grajcie, Opowiadajcie o wszystkich cudach jego! **10.** Chlubcie się świętym jego imieniem, Niechaj się raduje serce szukających Pana! **11.** Szukajcie Pana i mocy jego, Rozpytujcie się ustawicznie o oblicze jego! **12.** Wspominajcie cuda jego, których dokonał, Dziwne dzieła jego, wyroki ust jego, **13.** Potomkowie Izraela, sługi jego, Synowie Jakuba, wybrani jego! **14.** On, Pan, jest Bogiem naszym, Po całej ziemi są wyroki jego! **15.** Wspominajcie po wieki przymierze jego, Słowo, które nakazał tysiącu pokoleń, **16.** Przymierze, które zawarł z Abrahamem, I przysięgę, daną Izaakowi, **17.** Którą ustanowił dla Jakuba prawem, A dla Izraela przymierzem wieczystym, **18.** Powiadając: Tobie dam ziemię kanaanejską W dziedziczne posiadanie. **19.** Gdy byli znikomą liczbą, Nieliczni i obcy przybysze w niej, **20.** I wędrowali od narodu do narodu, Od jednego królestwa do drugiego ludu, **21.** Nie pozwolił nikomu

wyrządzić im krzywdy I za nich karał królów, **22.** Powiadając: Nie dotykajcie pomazańców moich, Prorokom moim zła nie wyrządzajcie! **23.** Śpiewaj Panu, cała ziemo, Głoście dzień w dzień dobrą wieść o jego zbawieniu! **24.** Rozpowiadajcie wśród narodów o chwale jego, Wśród wszystkich ludów o cudach jego. **25.** Gdyż wielki jest Pan i wielkiej godzien chwały, Godniejszy zbożnej czci niż wszyscy bogowie. **26.** Gdyż wszyscy bogowie ludów to nicości, Pan zaś stworzył niebiosa. **27.** Chwała i zacność są przed nim, Moc i dostojeństwo są tam, gdzie On. **28.** Przynieście Panu, rodziny ludów, Przynieście Panu chwałę i moc, **29.** Przynieście Panu chwałę imienia jego, Przynieście ofiarę i wejdźcie przed oblicze jego! Oddajcie pokłon Panu w świętej ozdobie! **30.** Zadrżnij przed obliczem jego, cała ziemo! Zaiste, gdy On utwierdzi okrąg ziemski, ten nie poruszy się. **31.** Niech się radują niebiosa i weseli się ziemia, Niech się mówi wśród narodów: Pan jest królem! **32.** Niech szumi morze i to, co je wypełnia, Niech się weseli pole i wszystko, co jest na nim! **33.** Wtedy radować się będą drzewa leśne Przed Panem, gdyż nadchodzi, Aby sądzić ziemię. **34.** Wysławiajcie Pana, albowiem jest dobry, Albowiem na wieki łaska jego. **35.** Mówcie też: Wybaw nas, Boże zbawienia naszego, Zgromadź nas i wyrwij nas spośród narodów, Abyśmy sławili święte imię twoje I rozgłaszali chwałę twoją! **36.** Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, Od wieków aż na wieki! I powiedział cały lud: Amen, i chwalił Pana.

Lewici przydzieleni do obsługi Skrzyni

37. Pozostawił tam tedy przed Skrzynią Przymierza Pańskiego Asafa z jego braćmi, aby odbywali stale służbę przed Skrzynią zgodnie z codziennymi wymaganiami **38.** Oraz Obeda Edomczyka wraz z jego braćmi w liczbie sześćdziesięciu ośmiu ludzi; Obeda Edomczyka, syna Jedutuna, i Chosę ustanowił odźwiernymi. **39.** Kapłana Sadoka z jego braćmi kapłanami pozostawił przed przybytkiem Pana na podwyższeniu, które było w Gibeonie, **40.** Aby składali Panu ofiary całopalne na ołtarzu całopaleń stale rano i wieczorem, zgodnie z tym wszystkim, co jest zapisane w zakonie Pańskim, który nadał Izraelowi. **41.** Byli zaś z nimi Heman i Jedutun oraz pozostali wybrani, którzy byli imiennie wyznaczeni do wysławiania Pana, albowiem na wieki łaska jego. **42.** U nich to, u Hemana i Jedutuna, były trąby i cymbały dla grających i instrumenty do wtórowania pieśniom dla Boga, synowie Jedutuna zaś byli odźwiernymi. **43.** Potem poszedł cały lud, każdy do swojego domu; również Dawid wrócił się, aby przywitać się ze swoją rodziną.

Rozdział 17

Przymierze Boga z Dawidem

1. A gdy Dawid zamieszkał w swoim domu, rzekł do proroka Natana: Oto ja mieszkam w domu z drzewa cedrowego, a Skrzynia Przymierza Pańskiego pod zasłonami. **2.** Wtedy odpowiedział Natan Dawidowi: Wszystko, co masz w sercu swoim, uczyn, gdyż Bóg jest z tobą. **3.** Lecz jeszcze tej samej nocy doszło Natana słowo Boga tej treści: **4.** Idź i powiedz Dawidowi, słudze memu: Tak mówi Pan: Nie ty zbudujesz

mi dom, abym w nim mieszkał, **5.** Gdyż nie mieszkalem w świątyni od dnia, kiedy wyprowadziłem Izraela, aż do dnia dzisiejszego, ale przechodziłem z namiotu do namiotu i z przybytku do przybytku. **6.** Czy kiedykolwiek, wędrując z całym Izraelem, przemówiłem choćby do jednego z sędziów izraelskich, którym zleciłem pasterstwo nad moim ludem, w te słowa: Dlaczego nie zbudowaliście mi świątyni z drzewa cedrowego? **7.** Teraz tedy tak powiedz słudze memu, Dawidowi: Tak mówi Pan Zastępów: Ja wziąłem cię z pastwiska, od trzody, abys był księciem nad moim ludem, nad Izraelem, **8.** I byłem z tobą wszędzie, gdziekolwiek chodziłeś, i wytępiłem wszystkich nieprzyjaciół sprzed twego oblicza, i czynię cię nader sławnym, jak sławni są wielcy na tej ziemi. **9.** Wyznaczę też miejsce ludowi memu, Izraelowi, i zaszczipię go, i będzie tam bezpiecznie mieszkał, i nie będzie już niepokojony, i nie będą go już gnębić nikczemnicy jak poprzednio, **10.** Odkąd wyznaczyłem sędziów nad moim ludem, nad Izraelem, i upokorzę wszystkich twoich nieprzyjaciół. Zwiastuję ci też, że Pan zbuduje ci dom. **11.** A gdy dopełnią się twoje dni, aby pójść do swoich ojców, Ja wzbudzę ci potomka po tobie spośród twoich synów i utwierdzę jego królestwo. **12.** On zbuduje mi świątynię, Ja zaś utwierdzę jego tron na wieki. **13.** Ja będę mu ojcem, a on będzie mi synem, nie odejmę mu łaski mojej, jak odjąłem ją temu, który był przed tobą. **14.** Usadwię go w moim domu i w moim królestwie na wieki, a tron jego będzie utwierdzony na wieki. **15.** Zgodnie ze wszystkimi tymi słowy i zgodnie z całym tym widzeniem przemówił Natan do Dawida. **16.** Wtedy poszedł król Dawid, usiadł przed Panem i rzekł: Kimże ja jestem Panie, Boże, a czym mój dom, że mnie przywiodłeś aż dotąd? **17.** Lecz mało tego jeszcze było w oczach twoich, Boże, więc dałeś domowi twego sługi obietnice na daleką przyszłość i dałeś mu oglądać przyszłe pokolenia ludzkie, Panie, Boże! **18.** Cóż tedy ma ci jeszcze Dawid do powiedzenia za taką chwałę twego sługi, wszak Ty znasz swego sługę. **19.** Panie, przez wzgląd na swego sługę i według swego serca, uczyniłeś wszystkie te wielkie rzeczy, aby objawić wszystkie wspaniałości. **20.** Panie, nie ma takiego jak Ty i nie ma Boga oprócz ciebie, według wszystkiego, co na własne uszy słyszeliśmy. **21.** Któryż inny naród na ziemi jest jak lud twój izraelski, dla którego wyruszyłby Bóg, aby go sobie odkupić jako swój lud i uczynić się sławnym przez wielkie i straszne sprawy, wypędzając narody przed ludem swoim izraelskim, który wykupiłeś z Egiptu? **22.** Uczyniłeś lud izraelski swoim ludem na wieki i Ty, Panie, zostałeś dla niego Bogiem. **23.** Więc teraz, Panie, niechaj spełni się po wieczne czasy słowo, które wypowiedziałeś o twoim słudze i o jego domu, uczyń, jak powiedziałeś. **24.** Niechaj trwa i rośnie sława twoja na wieki, aby mówiono: Pan Zastępów, Bóg Izraela, jest Bogiem dla Izraela, a dom Dawida, twego sługi, niech będzie utwierdzony przed tobą. **25.** Gdyż Ty, Boże mój, objawiłeś twemu słudze, że zbudujesz mu dom, dlatego sługa twój zdobył się na odwagę, aby tak modlić się przed tobą. **26.** A teraz, Panie, Ty sam jesteś Bogiem i obiecałeś to dobro słudze twemu; **27.** Racz tedy pobłogosławić dom sługi twojego, aby był na wieki przed tobą, bo co Ty, Panie, pobłogosławisz, jest błogosławione na wieki.

Rozdział 18

Dawid rozszerza swoje królestwo

1. Potem Dawid pobił Filistyńczyków i ujarzmił ich, i odebrał z rąk Filistyńczyków Gat i jego wioski okoliczne. 2. Pobił też Moabitów, i Moabici zostali poddanymi Dawida, składającymi haracz. 3. Następnie Dawid pobił Hadadezera, króla Soby Chamackiej, gdy ten wyprawił się, ażeby rozciągnąć swoją władzę nad rzeką Eufratem. 4. Dawid zdobył na nim tysiąc wozów wojennych, siedem tysięcy jeźdźców i dwadzieścia tysięcy pieszych; wszystkie konie kazał Dawid okuliwać, pozostawiając z nich dla siebie sto koni. 5. Gdy zaś nadciągnęli Aramejczycy z Damaszku na pomoc Hadadezerowi, królowi Soby, Dawid pobił z Aramejczyków dwadzieścia dwa tysiące wojowników, 6. I ustanowił Dawid w Aramie Damasceńskim namiestnika, i tak Aramejczycy zostali poddanymi Dawida składającymi haracz, Pan zaś wspomagał Dawida we wszystkim, cokolwiek przedsięwziął, 7. Pozabierał też Dawid złote puklerze, które mieli słudzy Hadadezera, i sprowadził je do Jeruzalemu. 8. Również z miast Hadadezera Tibchat i Kun zabrał Dawid wielkie mnóstwo spiżu. Z niego to Salomon kazał sporządzić spiżową kadź na wodę i słupy oraz spiżowe przybory. 9. Gdy zaś Tou, król Chamaru, dowiedział się, że Dawid zdruzgotał całą potęgę wojskową Hadadezera, króla Soby, 10. Wysłał do króla Dawida swego syna Hadorama, ażeby go pozdrowić i złożyć mu życzenia z powodu zwycięskiego zakończenia wojny z Hadadezerem, gdyż Tou musiał ustawicznie prowadzić wojny z Hadadezerem; posłał też wszelkiego rodzaju naczynia ze złota, ze srebra i ze spiżu. 11. Również te król Dawid poświęcił dla Pana wraz ze srebrem i złotem, jakie przyniósł od wszystkich narodów: od Edomczyków, od Moabczyków, od Ammonitów, od Filistyńczyków i od Amalekitów. 12. Abiszaj zaś, syn Serui, pobił Edomczyków w liczbie osiemnastu tysięcy w Dolinie Solnej 13. I ustanowił w Edomie załogi wojskowe, i wszyscy Edomczycy zostali poddanymi Dawida, Pan zaś wspomagał Dawida we wszystkim, cokolwiek przedsięwziął.

Dostojnicy Dawida

14. Królował więc Dawid nad całym Izraelem, przestrzegając zasad prawa i sprawiedliwości wobec całego swojego ludu. 15. Joab, syn Serui, dowodził wojskiem, Jehoszafat, syn Achiluda, był kanclerzem, 16. Sadok, syn Achituba, i Abimelek, syn Ebiatara, byli kapłanami, Szawsza, sekretarzem, 17. Benajasz, syn Jehojady, dowodził Kreteńczykami i Pletejczykami, synowie Dawida zaś byli pierwszymi u boku króla.

Rozdział 19

Pokonanie Ammonitów i Aramejczyków

1. Stało się potem, że zmarł Nachasz, król Ammonitów, i królem po nim został jego syn. 2. Rzekł tedy Dawid: Okażę przychyłność Chanunowi, synowi Nachasza, gdyż jego ojciec okazał mnie przychyłność.

Wyprawił więc Dawid posłów, aby wyrazili mu współczucie z powodu zgonu jego ojca. I przybyli słudzy Dawida do ziemi Ammonitów, do Chanuna, aby mu wyrazić współczucie. **3.** Lecz książęta ammoniccy rzekli do Chanuna: Czy myślisz, że Dawid zamierza uczcić twojego ojca przez to, że przysłał do ciebie tych, którzy wyrażali ci współczucie? Czy nie przybyli jego słudzy do ciebie raczej po to, aby przebadać, prześledzić i przespieszować kraj? **4.** Toteż Chanun kazał pojmać sługi Dawida, ogolić ich, obciąć im szaty do połowy aż do pośladków i odprawić ich. **5.** I oni poszli, a Dawidowi doniesiono o tych mężach. Wysłał więc Dawid na ich spotkanie, gdyż mężowie ci byli bardzo zhańbieni. Król kazał im powiedzieć: Zatrzymajcie się w Jerychu, aż odrosną wam brody, a potem wróćcie. **6.** Gdy zaś Ammonicy widzieli, że są znienawidzeni przez Dawida, wysłał Chanun i Ammonicy tysiąc talentów srebra, aby wynająć za nie z Aram-Nacharaim i z Aram-Maaka oraz z Soby wozy wojenne i jeźdźców. **7.** I wynajęli sobie trzydzieści dwa tysiące wozów wojennych oraz króla Maaki wraz z jego wojownikami, którzy przyszli i rozłożyli się obozem pod Medebą; zeszli się także Ammonicy ze swoich miast i ruszyli na wojnę. **8.** Gdy Dawid usłyszał o tym, wysłał Joaba z całym zastępem najdzielniejszych rycerzy. **9.** Ruszyli tedy Ammonicy i ustawili się do bitwy przed samym wejściem do miasta, królowie zaś, którzy wyruszyli, osobno w otwartym polu. **10.** Gdy zaś Joab widział, że grozi mu walka i z przodu i z tyłu, wybrał z całego Izraela najdoborowszych i ustawił ich naprzeciw Aramejczyków, **11.** Resztę wojska zaś oddał pod dowództwo Abiszaja, swojego brata, i ci ustawili się naprzeciw Ammonitów, **12.** A potem dał taki rozkaz: Jeżeli Aramejczycy będą mieli przewagę nade mną, ty przyjdiesz mi z odsieczą, a jeżeli Ammonicy będą mieli przewagę nad tobą, ja ruszę ci z odsieczą. **13.** Bądź mężny, a walczmy dzielnie za nasz lud i za miasta naszego Boga, a Pan uczyni to, co uzna za dobre. **14.** Potem ruszył Joab i lud zbrojny, który był z nim, do walki z Aramejczykami, i ci pierzchnęli przed nim. **15.** Gdy zaś Ammonicy ujrzeli, że Aramejczycy pierzchnęli, pierzchnęli także oni przed Abiszajem, jego bratem, i wycofali się do miasta. Potem Joab przybył do Jeruzalemu. **16.** Gdy Aramejczycy widzieli, że zostali pobici przez Izraelitów, wyprawili posłów i sprowadzili Aramejczyków, którzy byli z tamtej strony Rzeki, a którym przewodził Szofak, wódz zastępu Hadadezera. **17.** Gdy doniesiono o tym Dawidowi, zebrał całego Izraela, przeprowdził się przez Jordan, ruszył naprzeciw nich i uszykował wojsko przeciw nim. Gdy zaś Dawid uszykował wojsko, aby stoczyć bitwę z Aramejczykami, oni starli się z nim. **18.** Lecz Aramejczycy pierzchnęli przed Izraelem, Dawid zaś wybił z Aramejczyków siedem tysięcy z obsady wozów wojennych i czterdzieści tysięcy piechoty, również i Szofaka, wodza zastępu, pozbawił życia. **19.** A gdy hołdownicy Hadadezera widzieli, że zostali pobici przez Izraela, zawarli z Dawidem pokój i poddali mu się; Aramejczycy zaś nie chcieli już nigdy wspomagać Ammonitów.

Rozdział 20

Zdobycie Rabby Ammonickiej

1. Następnego roku, wiosną, kiedy królowie wyruszają na wojnę, wyprowadził Joab potężny zastęp i splądrował ziemię Ammonitów, następnie ruszył i obległ Rabbę; sam Dawid zaś pozostał w Jeruzalemie. Joab zdobył Rabbę i zburzył ją. 2. Wtedy Dawid zdjął koronę z głowy jej króla - okazało się zaś, że waży ona talent złota i że tkwi w niej drogocenny kamień - i odtąd była ona na głowie Dawida; wyniósł też z miasta bardzo obfity łup. 3. Ludzi, którzy byli w niej, kazał wyprowadzić i przeznaczył do robót przy piłach żelaznych, kilofach i toporach. Tak zrobił Dawid ze wszystkimi miastami ammonickimi, po czym powrócił Dawid i cały lud zbrojny do Jeruzalemu.

Pokonanie olbrzymów wśród Filistyńczyków

4. Następnie wybuchła wojna w Gezer z Filistyńczykami. Wtedy to Sibbekaj z Chuszat zabił Sippaja z rodu olbrzymów, i ci zostali pokonani. 5. Wybuchła też jeszcze wojna z Filistyńczykami i wtedy Elchanan, syn Jaira, zabił Lachmiego, brata Goliata z Gat, którego drzewce włóczni było jak wał tkacki. 6. I ponownie jeszcze wybuchła wojna w Gat; był tam człowiek ogromnego wzrostu, który mając po sześć palców u rąk i nóg, miał ich razem dwadzieścia cztery; również on wywodził się z olbrzymów. 7. Lżył on Izraela, toteż zabił go Jonatan, syn Szimei, brata Dawida. 8. Wywodzili się oni z rodu olbrzymów z Gat, lecz padli z ręki Dawida i z ręki jego sług.

Rozdział 21

Dawid zarządza spis ludności

1. Wtedy wystąpił szatan przeciwko Izraelowi, pobudziwszy Dawida do tego, aby policzył Izraelitów. 2. Rzekł mianowicie Dawid do Joaba i do dowódców zbrojnego ludu: Idźcie i policzcie Izraela od Beer-Szeby aż do Dan, i donieście mi, abym znał ich liczbę. 3. Lecz Joab rzekł: Niech pomnoży Pan lud stokrotnie w porównaniu z tym, ile go jest teraz; lecz, panie mój, królu, czyż nie są oni wszyscy sługami mego pana? Po cóż pyta o to mój pan? Po co ma to być przewinieniem Izraela? 4. Lecz słowo króla przeważyło wobec Joaba, więc Joab wyruszył i obszedł całego Izraela, po czym przybył do Jeruzalemu. 5. I podał Joab Dawidowi wynik przeprowadzonego spisu ludności, było mianowicie w całym Izraelu milion sto tysięcy mężczyzn zdatnych do walki orężnej, w Judzie zaś czterysta siedemdziesiąt tysięcy mężczyzn zdatnych do walki orężnej. 6. Lecz Lewitów i Beniaminitów nie doliczył do nich, gdyż rozkaz króla był dla Joaba ohydą, 7. Za zło uchodziła też ta rzecz w oczach Pana, więc ugodził On Izraela. 8. Wtedy rzekł Dawid do Boga: Zgrzeszyłem bardzo, iż uczyniłem tę rzecz; lecz teraz oddał grzech twojego sługi, gdyż bardzo nierozsądnie postąpiłem. 9. Potem przemówił Pan do Gada, jasnowiedza Dawida, mówiąc: 10. Idź i przemów do Dawida tak: Tak mówi Pan: Trzy rzeczy ci przedkładam, wybierz sobie jedną z nich, a Ja ci ją spełnię. 11. Udał się więc Gad do Dawida i rzekł do niego: Tak mówi Pan:

Wybierz sobie: **12.** Albo trzy lata głodu, albo trzy miesiące tułaczki przed twoimi wrogami, a miecz twoich nieprzyjaciół dosięgnie cię, albo trzy dni miecza Pana nad tobą w postaci zarazy w kraju, kiedy anioł Pański będzie szerzył zagładę w obrębie wszystkich granic Izraela; a teraz rozważ, co mam odpowiedzieć temu, który mnie posłał. **13.** Wtedy Dawid odpowiedział Gadowi: Jestem w wielkiej rozterce; lecz niech dostanę się raczej w ręce Pana, gdyż bardzo wielkie jest jego miłosierdzie; lecz w ręce człowieka niechaj się nie dostanę! **14.** Zesłał tedy Pan na Izraela zarazę, od której padło z Izraela siedemdziesiąt tysięcy mężów. **15.** I wysłał Bóg anioła do Jeruzalemu, aby w niej szerzył zagładę; lecz gdy szerzył zagładę, wejrzał Pan i ulitował się nad nieszczęściem, rzekł więc do anioła szerzącego zagładę: Dość na teraz; powstrzymaj swoją rękę! Anioł zaś stał wtedy przy klepisku Ornana, Jebuzejczyka. **16.** A gdy Dawid podniósł swoje oczy, ujrzał anioła Pańskiego stojącego między ziemią a niebem z mieczem wydobytym w jego ręce wyciągniętej nad Jeruzalem. I padli Dawid oraz starsi odziani w wory pokutne na swoje twarze. **17.** Potem rzekł Dawid do Boga: Czyż to nie ja nakazałem policzyć lud? To ja jestem tym, który zgrzeszył i popełnił tę wielką niegodziwość. A cóż uczyniły te owce? Panie, Boże mój, niechaj twoja ręka dotknie mnie i dom mojego ojca, ale na twój lud niechaj nie spada ta klęska! **18.** Wtedy anioł Pański rzekł do Gada, aby oznajmił Dawidowi, że Dawid ma pójść i wznieść ołtarz dla Pana na klepisku Ornana, Jebuzejczyka. **19.** Poszedł więc Dawid na słowo Gada, które ten wypowiedział w imieniu Pana. **20.** Ornan zaś, który właśnie młócił pszenicę, obejrawszy się, zobaczył anioła, toteż ukrył się wraz z czterema synami, którzy byli z nim. **21.** Gdy zaś Dawid przyszedł do Ornana, Ornan spojrzał i zobaczywszy Dawida, wyszedł z klepiska i oddał Dawidowi pokłon aż do ziemi, **22.** Po czym Dawid rzekł do Ornana: Odsprzedaj mi całe to klepisko, a ja zbuduję na nim ołtarz dla Pana; za pełną cenę jego wartości odsprzedaj mi je, a niech ustanie ta klęska wśród ludu. **23.** Wtedy Ornan odpowiedział Dawidowi: Weź je sobie, a pan mój, król, niech uczyni z nim, co mu się podoba. Patrz, oto oddam woły na ofiarę całopalną, młockarnię na drwa, a pszenicę na ofiarę z pokarmów; wszystko to daję! **24.** Lecz król Dawid odpowiedział Ornanowi: Nie tak! Lecz ja chcę kupić je za pełną cenę wartości, tego zaś, co twoje, nie wezmę dla Pana, aby złożyć mu ofiarę całopalną za darmo. **25.** Zapłacił więc Dawid Ornanowi za to miejsce sześćset sykli złotem. **26.** I zbudował tam Dawid ołtarz Panu, złożył ofiary całopalne i ofiary pojednania, wzywał Pana, a On go wysłuchał, zsyłając z nieba ogień na ołtarz całopalenia. **27.** Wtedy Pan nakazał aniołowi, aby schował swój miecz do pochwy.

Plac pod budowę świątyni - klepisko Ornana

28. W tym czasie Dawid, widząc, że Pan wysłuchał go na klepisku Ornana, Jebuzejczyka, składał tam ofiary, **29.** Przybytek Pana zaś, który kazał sporządzić Mojżesz na pustyni z ołtarzem całopalenia, był w tym czasie na wzgórzu w Gibeonie; **30.** Lecz Dawid nie mógł iść przedzeń, aby pytać Boga o wyrocznię, gdyż lękał się miecza anioła Pańskiego.

Rozdział 22

Przygotowania do budowy świątyni

1. I rzekł Dawid: Tutaj będzie świątynia Pana, Boga, i tu ołtarz całopalenia dla Izraela. 2. Potem nakazał Dawid zebrać cudzoziemców, którzy byli w ziemi izraelskiej, i wyznaczył kamieniarzy do obróbki kamieni ciosanych na budowę świątyni Bożej, 3. I przygotował dużo żelaza na gwoździe do drzwi w bramach i na zawiasy, oraz spiżu ilość niezmierną, 4. Jak również niezliczoną ilość drzewa cedrowego, gdyż Sydończycy i Tyryjczycy przywieźli Dawidowi drzewa cedrowego w obfitości. 5. Pomyślał bowiem Dawid: Salomon, mój syn, jest jeszcze młody i niedoświadczony, świątynia zaś, którą należy zbudować Panu, musi być okazała, sławna i wspaniała dla wszystkich krajów. Ja więc muszę mu to przygotować. I przygotował to Dawid obficie przed swoją śmiercią. 6. Następnie przywołał Salomona, swego syna, i nakazał mu zbudować świątynię dla Pana, Boga Izraela, 7. I przemówił Dawid do Salomona: Synu mój, ja zamierzałem zbudować świątynię dla imienia Pana, Boga mojego, 8. Lecz doszło mnie słowo Pana tej treści: Wiele krwi przelałeś i wielkie wojny prowadziłeś, nie możesz więc zbudować świątyni dla imienia mego, gdyż wiele krwi wylałeś na ziemię przede mną; 9. Ale oto narodzi ci się syn, on będzie mężem spokoju, i Ja sprawię, że dozna spokoju od wszystkich swoich nieprzyjaciół wokoło; imię jego będzie Salomon i za jego czasów dam pokój i wytchnienie Izraelowi. 10. On zbuduje świątynię dla imienia mojego, on też będzie mi synem, a Ja będę mu ojcem, i utwierdzę tron jego królestwa nad Izraelem na wieki. 11. Teraz więc, synu mój, niechaj Pan będzie z tobą, aby ci się dobrze powodziło i abyś zbudował świątynię Pana, Boga twego, jak o tobie zapowiedział. 12. Oby tylko udzielił ci Pan roztropności i rozumu, abyś gdy przekazać ci władzę nad Izraelem, przestrzegał zakonu Pana, Boga twego. 13. Wtedy dobrze ci się będzie powodziło, gdy pilnie będziesz spełniał przykazania i prawa, jakie Pan nadał Izraelowi przez Mojżesza; bądź więc mocny i mężny, nie bój się i nie lękaj się! 14. Oto ja, przy całej mojej udręce przygotowałem dla świątyni Pana sto tysięcy talentów złota, srebra zaś milion talentów, a spiżu i żelaza tyle, że ich zważyć nie można, bo ich tak dużo, również drzewo i kamienie przygotowałem, a ty możesz do tego jeszcze dokładać. 15. Masz także wielu robotników, kamieniarzy i ludzi do obróbki kamienia i drzewa, wszelkich mistrzów do każdej roboty, 16. W złocie, w srebrze, w spiżu i żelazie, bez liczby. Wstań więc i rób, a Pan niech będzie z tobą. 17. Następnie nakazał Dawid wszystkim książętom Izraela, aby pomagali Salomonowi, jego synowi, mówiąc: 18. Czy Pan, Bóg wasz, nie jest z wami, czy nie dał wam zewsząd odpocznienia przez to, że wydał w moją rękę mieszkańców tej ziemi, a ziemia ta została poddana Panu i jego ludowi? 19. Więc skierujcie wasze serca i myśli ku temu, aby szukać Pana, Boga waszego, i powstańcie, i zbudujcie świątynię Panu, Bogu, aby można było sprowadzić Skrzynię Przymierza Pańskiego i święte naczynia Boże do świątyni, zbudowanej dla imienia Pana.

Rozdział 23

Salomon Królem

1. Gdy Dawid już był stary i syty dni, ustanowił Salomona, swego syna, królem nad Izraelem.

Podział Lewitów i określenie ich służb

2. Potem zgromadził wszystkich książąt izraelskich, kapłanów i Lewitów, **3.** A gdy zliczono Lewitów w wieku od trzydziestu lat wzwyż, wyniosła liczba mężczyzn, licząc według głów, trzydzieści osiem tysięcy. **4.** Z nich przeznaczono do prac w świątyni Pana dwadzieścia cztery tysiące, na urzędników i sędziów sześć tysięcy, **5.** Cztery tysiące na odźwiernych, a cztery tysiące na chórzystów dla Pana przy wtórze instrumentów, które kazał sporządzić w celu śpiewania hymnów pochwalnych. **6.** Nadto podzielił ich Dawid na grupy według synów Lewiego: Gerszona, Kehata i Merariego. **7.** Z Gerszonitów byli Laadan i Szimei. **8.** Synowie Laadana to: pierwszy Jechiel, potem Zetam i Joel, razem trzech. **9.** Synowie Szimejego to: Szelomit, Chazjel i Haran, razem trzech; ci byli naczelnikami rodów Laadana. **10.** Dalsi synowie Szimejego to: Jachat, Zina, Jeusz i Beria; to byli dalsi czterej synowie Szimejego. **11.** Z nich pierwszym był Jachat, drugim Zina, Jeusz zaś i Beria nie mieli wielu synów i liczono ich jako jeden ród. **12.** Synowie Kehata to: Amram, Jishar, Hebron i Uzzjel, razem czterech.

Wyodrębnienie Aarona

13. Synowie Amrama to: Aaron i Mojżesz; Aaron został wyodrębniony - on i jego synowie - na zawsze aby mógł się poświęcić sprawom najświętszym z świętych, składaniu ofiar z kadzidła przed Panem, służbie dla niego i błogosławieniu w jego imieniu, na zawsze. **14.** Co dotyczy Mojżesza, męża Bożego, to jego synowie byli wymieniani wraz z plemieniem Lewiego. **15.** Synowie Mojżesza to: Gersom i Eliezer. **16.** Synowie Gerszoma to: pierwszy Szebuel, **17.** Synowie zaś Eliezera to: pierwszy Rechabiasz; choć innych synów Eliezer nie miał, to jednak synowie Rechabiasza byli nader liczni. **18.** Synowie Jishara to: pierwszy Szelomit. **19.** Synowie Hebrona to: pierwszy Jerijasz, drugi Amariasz, trzeci Jachazjel, czwarty Jekameam. **20.** Synowie Uzzjela to: pierwszy Micha, drugi Jiszszijasz. **21.** Synowie Merariego to: Machli i Muszi. Synowie Machliego to: Eleazar i Kisz. **22.** Eleazar umarł nie mając synów, lecz tylko córki; pojęli je zaś za żony synowie Kisz, ich kuzyni. **23.** Synowie Musziego to: Machli, Eder i Jeremot, razem trzech. **24.** To byli potomkowie Lewiego według ich rodów ojcowskich, naczelnicy rodów, spisani i imiennie zliczeni według głów, wykonujący prace w służbie dla świątyni Pana od dwudziestego roku życia wzwyż. **25.** Powiedział bowiem Dawid: Pan, Bóg Izraela, dał spokój swemu ludowi i zamieszkał w Jeruzalemie na wieki; **26.** Nie będą już Lewici nosić przybytku ani żadnych jego przyborów potrzebnych do służby w nim - **27.** Według ostatnich bowiem postanowień Dawida Lewici liczeni byli od dwudziestego roku życia wzwyż: - **28.** Lecz mają oni pomagać synom Aaronowym w służbie dla świątyni Pana, na dziedzińcach i w komnatach, przy oczyszczaniu wszystkiego, co święte, i przy pełnieniu służby

w świątyni Bożej, **29.** Troszcząc się o chleby pokładne i o mąkę do ofiar z pokarmów, o placki praśne, o to, co pieczone i smażone, o wszystko, co trzeba ważyć i odmierzać, **30.** Wstając co rano, aby składać dziękczynienia i nucić hymny Panu, i tak samo co wieczór. **31.** Pomagając też przy składaniu Panu całopaleń w sabaty i w dni nowiu księżyca i we wszelkie święta, zgodnie z liczbą ustaloną dla nich na stałe w obliczu Pana. **32.** Mają też rozstaczać opiekę nad Namiotem Zgromadzenia, opiekę nad świątynią i opiekę nad synami Aaronowymi, ich braćmi, w służbie dla świątyni Pana.

Rozdział 24

Podział rodów kapłańskich i ustalenie kolejności ich służby

1. Synowie Aarona podzieleni byli na następujące grupy: synowie Aarona to: Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar. **2.** Nadab i Abihu zmarli przed swoim ojcem i nie mieli synów, kapłaństwo zaś sprawowali Eleazar i Itamar. **3.** Synów Eleazara i Achimelecha spośród synów Itamara podzielił Dawid z pomocą Sadoka na grupy, przydzielając im zakres czynności w obrębie ich służby; **4.** I wtedy okazało się, że na potomków Eleazara przypada więcej naczelników rodów niż na potomków Itamara, więc przydzielono naczelnikostwo rodów szesnastu spośród potomków Eleazara, a ośmiu spośród potomków Itamara. **5.** Przydziału dokonano przez los, zarówno tych jak tamtych, gdyż zarówno wśród potomków Eleazara, jak i wśród potomków Itamara, byli książęta świątyni i książęta Boży. **6.** Spisywał ich zaś Szemajasz, syn Netanaela, pisarz, spośród Lewitów, wobec króla, książąt i kapłana Sadoka, i Achimelecha, syna Ebiatara, naczelników rodów kapłańskich i lewickich, biorąc na przemian raz ród Eleazara, to znów ród Itamara. **7.** Pierwszy los padł na Jehojariba, drugi na Jedajasza, **8.** Trzeci na Charima, czwarty na Seorima, **9.** Piąty na Malkiasza, szósty na Mijjamina, **10.** Siódmy na Hakkosa, ósmy na Abiasza, **11.** Dziewiąty na Jesuę, dziesiąty na Szechaniasza, **12.** Jedenasty na Eliasziba, dwunasty na Jakima, **13.** Trzynasty na Chuppę, czternasty na Jeszebeaba, **14.** Piętnasty na Bilgę, szesnasty na Immera, **15.** Siedemnasty na Chezira, osiemnasty na Happisesa, **16.** Dziewiętnasty na Petachiasza, dwudziesty na Jechezkeła, **17.** Dwudziesty pierwszy na Jachina, dwudziesty drugi na Gamula, **18.** Dwudziesty trzeci na Delajasza, dwudziesty czwarty na Maazjasza. **19.** To jest kolejność ich zjawiania się na służbę w świątyni Pana, zgodnie z zarządzeniem dla nich podanym przez Aarona, ich praojca, jak mu to nakazał Pan, Bóg Izraela. **20.** Pozostali zaś potomkowie Lewiego, to ci: syn Amrama Szubael, syn Szubaela Jechdejasz. **21.** Dalej Rechabiasz i pierwszy syn Rechabiasza Jiszsziasz. **22.** Syn Jishara Szelomot, syn Szelomota Jachat. **23.** Synowie Hebrona to: pierwszy Jerijjasz, drugi Amariasz, trzeci Jachazjel, czwarty Jekameam. **24.** Synowie Uzzjela to Micha, a synowie Michy Szamir... **25.** Bratem Michy był Jiszsziasz, z synów Jiszsziasza Zachariasz. **26.** Synowie Merariego to: Machli i Muszi, synem Jaazjasza był Beno. **27.** Synowie Merariego od strony syna jego Jaazjasza, to: Szoham, Zakkur i Ibri. **28.** Od strony Machliego Eleazar, który nie miał synów. **29.** Od strony Kisza Jerachmeel, syn Kisza. **30.** Synowie Musziego to: Machli, Eder i Jerimot. To byli potomkowie Lewiego według ich rodów. **31.** Również i oni

zupełnie tak samo jak ich bracia, synowie Aarona, rzucali losy przed Dawidem, królem, Sadokiem, Achimelechem i naczelnikami rodów kapłańskich i lewickich, i to naczelnicy rodów zupełnie tak samo jak młodsi ich bracia.

Rozdział 25

Muzycy i śpiewacy świątynni

1. Następnie Dawid i dowódcy wojska wyodrębnili synów Asafa, Hemana i Jedutuna, ludzi natchnionych, do służby przez grę na lutniach, cytrach i cymbałach; liczba zaś wykonujących czynności tej ich służby obejmowała: **2.** Z synów Asafa: Zakkura, Józefa, Netaniasza i Asarelę, synów Asafa, pod kierownictwem Asafa, który w natchnieniu grywał według wskazówek samego króla, **3.** Z synów Jedutuna: Gedaliasza, Seriego, Izajasza, Chaszabiasza, Mattitiasza i Szimeję, tych sześciu, pod kierownictwem ojca ich Jedutuna, który w natchnieniu grał na lutni pieśni dziękczynne i pochwalne Panu. **4.** Z synów Hemana: Bukkiasza, Mattaniasza, Uzzjela, Szebuella, Jerimota, Chananasza, Chananiego, Eliatę, Giddaltiego, Romanti-Ezera, Joszbekaszę, Mallotiego, Hotira i Machazjota. **5.** Wszyscy oni byli synami Hemana, jasnowidza królewskiego w sprawach Bożych, zgodnie z obietnicą Pana, że wywyższy jego moc; dał bowiem Bóg Hemanowi czternastu synów i trzy córki. **6.** Wszyscy oni śpiewali pod kierownictwem swoich ojców: Asafa, Jedutuna i Hemana w świątyni Pana przy wtórze cymbałów, lutni i cytr, pełniąc służbę w świątyni Bożej, według wskazówek samego króla. **7.** Liczba ich zaś wraz z ich braćmi wyćwiczonymi w śpiewie dla Pana - a wszystko to byli mistrze - wynosiła dwieście osiemdziesiąt osiem. **8.** I rzucali losy w sprawie swoich czynności służbowych, zupełnie tak samo młodszy jak i starszy, mistrz jak i uczeń. **9.** Pierwszy los padł na syna Asafa Józefa, na niego, jego braci i synów, razem dwunastu, drugi na Gedaliasza, na niego, jego braci i synów, razem dwunastu, **10.** Trzeci na Zakkura, na jego synów i braci, razem dwunastu, **11.** Czwarty na Jisriego, na jego synów i braci, razem dwunastu, **12.** Piąty na Netaniasza, na jego synów i braci, razem dwunastu, **13.** Szósty na Bukkiasza, na jego synów i braci, razem dwunastu, **14.** Siódmy na Jesarela, na jego synów i braci, razem dwunastu, **15.** Ósmy na Isajasza, na jego synów i braci, razem dwunastu, **16.** Dziewiąty na Mattaniasza, na jego synów i braci, razem dwunastu, **17.** Dziesiąty na Szimejego, na jego synów i braci, razem dwunastu, **18.** Jedenasty na Azarela, na jego synów i braci, razem dwunastu, **19.** Dwunasty na Chaszabiasza, na jego synów i braci, razem dwunastu, **20.** Trzynasty na Szubaela, na jego synów i braci, razem dwunastu, **21.** Czternasty na Mattitiasza, na jego synów i braci, razem dwunastu, **22.** Piętnasty na Jerimota, na jego synów i braci, razem dwunastu, **23.** Szesnasty na Chananasza, na jego synów i braci, razem dwunastu, **24.** Siedemnasty na Joszbekaszę, na jego synów i braci, razem dwunastu, **25.** Osiemnasty na Chananiego, na jego synów i braci, razem dwunastu, **26.** Dziewiętnasty na Mallotiego, na jego synów i braci, razem dwunastu, **27.** Dwudziesty na Eliatę, na jego synów i braci, razem dwunastu, **28.** Dwudziesty pierwszy na Hotira, na jego synów i braci, razem dwunastu, **29.** Dwudziesty drugi na Giddaltiego, na jego synów i braci, razem

dwunastu, **30.** Dwudziesty trzeci na Machazjota, na jego synów i braci, razem dwunastu, **31.** Dwudziesty czwarty na Romamti-Ezera, na jego synów i braci, razem dwunastu.

Rozdział 26

Odźwierni i strażnicy skarbców i magazynów

1. Co dotyczy grup odźwiernych, to: do Korachitów należał Meszelemiasz, syn Korego, z potomków Abiasafa; **2.** Meszelemiasz zaś miał synów: pierworodnego Zachariasza, drugiego Jediaela, trzeciego Zebadiasza, czwartego Jatniela, **3.** Piątego Elama, szóstego Jehochanana, siódmego Eliehoenaja. **4.** Obed Edomczyk miał synów: pierworodnego Szemajasza, drugiego Jehozabada, trzeciego Joacha, czwartego Sachara, piątego Netanaela, **5.** Szóstego Ammiela, siódmego Issachara, ósmego Peulletaja, gdyż Bóg go pobłogosławił. **6.** Również synowi jego Szemajaszowi urodzili się synowie, którzy przewodzili rodom, gdyż byli to ludzie nader dzielni. **7.** Synami tego Szemajasza byli: Otni, Rafael, Obed, Elzabad, i ich bracia Elihu i Semachiasz, ludzie dzielni. **8.** Wszyscy oni należeli do potomków Obeda Edomczyka, oni i ich synowie, i ich bracia, ludzie dzielni, dziarscy w służbie, razem sześćdziesięciu dwóch potomków Obeda Edomczyka. **9.** Także Meszelemiasz miał synów i braci, ludzi dzielnych, w liczbie osiemnastu. **10.** Również Chosa, z potomków Merariego, miał synów: Szimriego, stojącego na czele, chociaż nie był pierworodnym, lecz jego ojciec postawił go na czele; **11.** Drugim był Chilkiasz, trzecim Tebaliasz, czwartym Zachariasz; wszystkich ich, synów i braci Chosy, było trzynastu. **12.** Tym grupom odźwiernych, zarówno tym czołowym mężom, jak i zwykłym ich braciom, przypadały czynności w zakresie służby w świątyni Pana; **13.** Rzucano mianowicie losy dla każdej bramy osobno według rodzin, jednakowo dla małych jak i dla dużych. **14.** Itak na bramę wschodnią los przypadł Szelemiaszowi. A gdy dla jego syna Zachariasza, mądrego doradcy, rzucono losy, przypadła mu brama północna. **15.** Obedowi Edomczykowi przypadła południowa, a jego synom składnice. **16.** Szuppirowi i Hosie zachodnia obok bramy Szalleket, gdzie droga wiedzie w górę, jedna warta obok drugiej. **17.** Od wschodu co dzień sześciu Lewitów, od północy co dzień czterech, od południa co dzień czterech i przy składnicach po dwóch. **18.** Przy zachodniej przybudówce: czterech przy drodze, dwóch przy samej przybudówce. **19.** To są grupy odźwiernych z Korachitów i z Merarytów. **20.** Ich lewickimi pobratymcami, postawionymi nad skarbcem świątyni Bożej i nad skarbcem poświęconych darów, byli: **21.** Synowie Laadana, Gerszonity, a naczelnikami rodu Laadana Gerszonity byli Jechielici. **22.** Jechielici Zetam i Joel, jego brat, byli postawieni nad skarbcem świątyni Pana. **23.** Do Amramitów, Jisharytów, Hebronitów i Uzzjelitów należeli: **24.** Szebuel, syn Gerszoma, syna Mojżesza, przełożony nad skarbcem; **25.** Co dotyczy jego braci od strony Eliezera, to byli to: syn jego Rechabiasz, syn tegoż Izajasz, dalej jego syn Joram, potem jego syn Zikri oraz syn tegoż Szelomit. **26.** Ten to Szelomit był wraz ze swoimi braćmi postawiony nad całym skarbcem darów poświęconych, które ofiarował król Dawid, naczelnicy rodów, dowódcy nad tysiącami, setnicy i dowódcy oddziałów. **27.** Ze zdobyczy wojennych i z łupów ofiarowali

na utrzymanie świątyni Pana. **28.** Również wszystko, co ofiarowali Samuel, jasnowidz, i Saul, syn Kiswa, i Abner, syn Nera, i Joab, syn Serui, wszystko, co zostało ofiarowane, było pod opieką Szelomita i jego braci. **29.** Co dotyczy Jisharytów, to Kenaniasz i jego synowie byli przeznaczeni do działania na zewnątrz w Izraelu jako urzędnicy i sędziowie. **30.** Co dotyczy Hebronitów, to Chaszabiasz i jego bracia, w liczbie tysiąca siedmuset dzielnych ludzi, mieli nadzór nad Izraelem na zachód od Jordanu we wszystkich sprawach dotyczących Pana i w służbie dla króla. **31.** Do Hebronitów należał też Jeriasz, naczelny wśród Hebronitów w obrębie swego ojcowskiego rodu - w czterdziestym roku panowania Dawida szukano wśród nich i znaleziono dzielnych rycerzy w Jaezer Gileadzki, **32.** Jego pobratymców, dwa tysiące siedmuset ludzi dzielnych, naczelników rodów, których Dawid król ustanowił zwierzchnikami nad Rubenitami, Gadytami i połową plemienia Manassesu we wszystkich sprawach Bożych i sprawach króla.

Rozdział 27

Dowódcy wojskowi i wysocy urzędnicy

1. To są synowie izraelscy, według swej liczby: naczelnicy rodów, dowódcy tysięcy i setek, urzędnicy służący królowi we wszystkich sprawach oddziałów przychodzących i odchodzących, miesiąc w miesiąc, przez wszystkie miesiące roku, przy czym każdy oddział liczył dwadzieścia cztery tysiące. **2.** Nad oddziałem pierwszym, na pierwszy miesiąc, postawiony był Jaszobeam, syn Zabdiela; w jego oddziale było dwadzieścia cztery tysiące. **3.** Wywodził się on od Peresa, a był naczelnikiem wszystkich dowódców zastępów w pierwszym miesiącu. **4.** W drugim miesiącu nad oddziałem był postawiony Dodaj Achochita; w jego oddziale był książę Miklot, a jego oddział liczył dwadzieścia cztery tysiące. **5.** W trzecim miesiącu dowódcą trzeciego oddziału był Benajasz, syn Jehojady, kapłana naczelnego, a jego oddział liczył dwadzieścia cztery tysiące. **6.** Ten to Benajasz był znakomitym rycerzem z owej trzydziestki i on dowodził tą trzydziestką, jego oddziałem zaś jego syn, Ammizabad. **7.** Czwartym, na czwarty miesiąc, był Asael, brat Joaba, a po nim jego syn Zebadiasz, a jego oddział liczył dwadzieścia cztery tysiące. **8.** Piątym, na piąty miesiąc był, książę Szamhut, Jizrachita, a jego oddział liczył dwadzieścia cztery tysiące. **9.** Szóstym, na szósty miesiąc, był Ira, syn Ikkesza z Tekoa, a jego oddział liczył dwadzieścia cztery tysiące. **10.** Siódmym, na siódmy miesiąc, był Cheles Pelonita z Efraimitów, a jego oddział liczył dwadzieścia cztery tysiące. **11.** Ósmym, na ósmy miesiąc, był Sibbekaj z Chuszy, Zarechita, a jego oddział liczył dwadzieścia cztery tysiące. **12.** Dziewiątym, na dziewiąty miesiąc, był Abiezer z Anatot, Beniaminita, a jego oddział liczył dwadzieścia cztery tysiące. **13.** Dziesiątym, na dziesiąty miesiąc, był Maheraj z Netofy, Zarechita, a jego oddział liczył dwadzieścia cztery tysiące. **14.** Jedenastym, na jedenasty miesiąc, był Benajasz z Piratonu, z Efraimitów, a jego oddział liczył dwadzieścia cztery tysiące. **15.** Dwunastym, na dwunasty miesiąc, był Cheldaj z Netofy, pochodzący od Otniela, a jego oddział liczył dwadzieścia cztery tysiące. **16.** Nad plemionami izraelskimi zaś postawieni byli: nad Rubenitami książę Eliezer, syn Zikriego; nad Symeonitami Szezatiasz, syn Maachy; **17.** Nad Lewitami Chaszabiasz, syn

Kemuela, nad Aaronitami Sadok, **18.** Nad Judą Elihu, jeden z braci Dawida, nad Issacharytami Omri, syn Michaela, **19.** Nad Zebulonitami Jiszmajasz, syn Obadiasza, nad Naftalitami Jerimot, syn Azriela, **20.** Nad Efraimitami Ozeasz, syn Azazjasza, nad jedną połowę plemienia Manasses Joël, syn Pedajasza, **21.** Nad drugą połowę Manassesytów w Gileadzie Jiddo, syn Zachariasza, nad Beniaminitami Jaasjel, syn Abnera, **22.** Nad Danitami Azarel, syn Jerochama. To byli przywódcy plemion izraelskich. **23.** Lecz Dawid nie liczył tych, którzy mieli lat dwadzieścia i mniej, gdyż Pan obiecał rozmnożyć Izraela jak gwiazdy na niebie. **24.** Joab, syn Serui, zaczął liczyć, lecz nie dokończył, gdyż za to spadła klęska na Izraela, i liczba ta nie weszła do Księgi Dziejów Króla Dawida. **25.** Nad skarbcem królewskim postawiony został Azmawet, syn Adiela, nad skarbami zaś po kraju: w miastach, wsiach, warowniach - Jehonatan, syn Uzzjasza. **26.** Nad robotnikami rolnymi do uprawy ziemi Ezri, syn Keluba, **27.** Nad winnicami Szimei z Ramy, nad zapasami wina w winnicach Zabdi z Szefam. **28.** Nad oliwkami i sykomorami w Szefeli Baal-Chanan z Geder, nad zapasami oliwy Joasz. **29.** Nad bydłem pasącym się w Szaronie Szitrai z Szarony, nad bydłem w dolinach Szafat, syn Adlaja. **30.** Nad wielbłędami Obil Ismaelita, nad oślicami Jechdejasz z Meronot. **31.** Nad owcami Jaziz Hagryta; to wszystko byli zarządcy w majątkach królewskich Dawida. **32.** Jehonatan, stryj Dawida, człowiek rozumny i uczony, był jego doradcą; Jechiel, syn Chachmoniego, opiekował się synami królewskimi. **33.** Także Achitofel był doradcą króla, Chuszaj Arkijczyk zaś był przyjacielem króla. **34.** Następcą Achitofela był Jehojada, syn Benajasza, i Ebiatar. Dowódcą zastępu królewskiego był Joab.

Rozdział 28

Dawid zleca budowę świątyni Salomonowi

1. I zgromadził Dawid w Jeruzalemie wszystkich książąt izraelskich, książąt plemion, książąt oddziałów służących królowi i dowódców nad tysiącami, i setników, zarządców mienia i stad należących do króla, i jego synów, i dworzan, i rycerstwo, i wojowników, **2.** Potem podniósł się król Dawid i stojąc rzekł: Słuchajcie mnie, bracia moi i ludu mój! Z całego serca chciałem zbudować dom odpocznienia dla Skrzyni Przymierza Pańskiego jako podnózek stóp Boga naszego i przygotowałem budowę. **3.** Lecz Bóg rzekł do mnie: Nie ty będziesz budował świątynię dla imienia mego, gdyż byłeś wojownikiem i przelałeś krew. **4.** A jednak Pan, Bóg Izraela, mnie wybrał z całej rodziny mojego ojca, abym był królem nad Izraelem po wszystkie czasy, gdyż Judę obrał za księcia, a w rodzinie Judy dom mojego ojca, a wśród synów mojego ojca mnie sobie upodobał, aby mnie uczynić królem nad całym Izraelem. **5.** Zaś spośród wszystkich moich synów, gdyż wielu synów dał mi Pan, wybrał Salomona, mego syna, aby zasiadł na tronie królewskim Pana nad Izraelem. **6.** I rzekł do mnie: Salomon, twój syn, zbuduje mi świątynię, gdyż go sobie wybrałem za syna i Ja będę mu ojcem. **7.** I utwierdzę jego królestwo na wieki, o ile wytrwa w spełnianiu moich przykazań i wyroków, jak to jest dzisiaj. **8.** Przeto teraz, na oczach całego Izraela, zgromadzenia Pańskiego, gdy słyszy Bóg nasz, napominam was: Przestrzegajcie i wypełniajcie wszystkie

przykazania Pana, Boga waszego, abyście posiadli tę urodzajną ziemię i mogli przekazać ją jako dziedzictwo waszym synom po was po wszystkie czasy. **9.** A ty, Salomonie, synu mój, znaj Boga, ojca twojego, i służ mu z całego swego serca i z duszy ochotnej, gdyż Pan bada wszystkie serca i przenika wszystkie zamysły. Jeżeli go szukać będziesz, da ci się znaleźć, lecz jeżeli go opuścisz, odrzuci cię na wieki. **10.** Miej się więc na baczności, gdyż Pan ciebie wybrał, abyś zbudował mu dom na święty przybytek. Zabierz się dzielnie do dzieła! **11.** Następnie Dawid dał Salomonowi, swemu synowi, plan przedsionka i świątyni, i jej zabudowań, jej skarbców i jej komnat górnych, i jej komór wewnętrznych, i gmachów przebłagalni, **12.** Dalej plan wszystkiego, co sobie umyślił, dziedzińców świątyni Pana i wszystkich komnat wokoło, skarbców świątyni Bożej i skarbców ofiarowanych darów; **13.** Dalej grup kapłańskich i lewickich, i wszelkich czynności związanych ze służbą w świątyni Pana, i wszystkich przyborów do służby w świątyni Pana; **14.** I ustalenia co do wagi złota na wszelkie naczynia kultowe i co do wagi srebra na wszelkie naczynia kultowe; **15.** Co do wagi złotego świecznika i złotych jego lamp, dokładnie na każdy świecznik i każdą lampę; co do wagi srebra na każdy świecznik i lampę, stosownie do ich kultowego przeznaczenia; **16.** Co do wagi złota na stoły chlebów pokładnych, osobno na każdy stół, i srebra na srebrne części stołów, **17.** Dalej, co do czystego złota na widelce, miednice i kubki, i złote puchary, dokładnie na każdy puchar, i co do srebra dokładnie na każdy puchar; **18.** I co do złota szczególnie oczyszczonego na ołtarz do kadzenia, dalej plan wozu ze złotymi cherubami, rozciągającymi swe skrzydła i zakrywającymi nimi Skrzynię Przymierza Pańskiego. **19.** O tym wszystkim pouczył Dawid Salomona zgodnie z pismem z ręki Pana pochodzącym i dotyczącym całego wykonania tego planu. **20.** Potem rzekł Dawid do Salomona, swego syna: Zabierz się dzielnie i ochotnie do dzieła, nie bój się i nie lękaj się, gdyż Pan, Bóg mój, będzie z tobą. On cię nie zawiedzie ani cię nie opuści, dopóki nie będzie wykonana cała praca wokoło służby w świątyni Pana. **21.** A oto są grupy kapłańskie i lewickie do wszelkiej służby w świątyni Bożej; będą cię też wspierać przy wszelkiej pracy wszyscy ochotni swoją mądrością w zakresie służby w świątyni Bożej, także książęta i cały lud staną na każdy twój rozkaz.

Rozdział 29

Osobisty dar Dawida na rzecz budowy świątyni

1. Następnie rzekł Dawid, król, do całego zgromadzenia: Salomon, mój syn, jedyny, którego wybrał Bóg, jest jeszcze młody i niedoświadczony, dzieło zaś jest duże, gdyż nie dla człowieka jest dom ten przeznaczony, ale dla Pana, Boga. **2.** Według wszelkich moich możliwości przygotowałem dla świątyni Boga mojego złoto na to, co ma być ze złota, srebro na to, co ze srebra, spiż na to, co ze spiżu, żelazo na to, co z żelaza, drzewo na to, co z drzewa, kamienie karneolowe do oprawy i na zaprawę murarską, i do mozaiki, i wszelkiego rodzaju drogie kamienie, i marmur w obfitości. **3.** Ponadto, ponieważ upodobanie mam w domu Boga mojego, oddaję na rzecz świątyni Boga mojego to złoto i srebro, które jest moją osobistą własnością, oprócz tego wszystko, co przygotowałem dla przybytku świętego, **4.** Mianowicie

trzy tysiące talentów złota, złota z Ofiru, siedem tysięcy talentów srebra szczególnie oczyszczonego, aby wyłożyć nim ściany gmachów; **5.** Aby złote było, co ma być złote, srebrne, co ma być srebrne, to wszystko, co ręcznie wyrabiają mistrze. A kto gotów dzisiaj okazać szczodłą dłoń dla Pana?

Dary dostojników dworskich Dawida

6. I złożyli ochotnie swój dar książęta rodów i książęta plemion izraelskich, i dowódcy nad tysiącami, i setnicy, i zarządcy mienia królewskiego, **7.** Złożyli na potrzeby świątyni Bożej pięć tysięcy talentów złota, dziesięć tysięcy złotych darejków, dziesięć tysięcy talentów srebra, osiemnaście tysięcy talentów spiżu, sto tysięcy talentów żelaza. **8.** A kto miał drogie kamienie, składał je w skarbcu świątyni Pana do rąk Jechiela, Gerszonity. **9.** A lud radował się z tego, że tak ochotnie składali oni swe dary, gdyż z całego serca składali te dary Panu; również i Dawid, król, wielce się radował.

Dawid błogosławi Pana

10. Potem błogosławił Dawid Pana przed całym zgromadzeniem, mówiąc: Błogosławionyś Ty, Panie, Boże Izraela, ojca naszego, od wieków aż na wieki. **11.** Twoją, Panie, jest wielkość i moc, i majestat, i sława, i chwała, gdyż wszystko, co jest na niebie i na ziemi, do ciebie należy, twoim Panie, jest królestwo i Ty jesteś wyniesiony jako głowa nad wszystko. **12.** Od ciebie pochodzi bogactwo i chwała, Ty władasz nad wszystkim, w twojej ręce jest siła i moc, w twojej ręce jest to, aby uczynić kogoś wielkim i mocnym. **13.** Więc teraz, Boże nasz, składamy ci dzięki i wielbimy chwalebne imię twoje. **14.** Lecz czymże ja jestem i czymże jest mój lud, że możemy ochotnie składać tobie dary? Wszak od ciebie pochodzi to wszystko i daliśmy tylko to, co z twojej ręki mamy. **15.** Gdyż pielgrzymami jesteśmy przed tobą i przychodniami, jak wszyscy ojcowie nasi; jak cień są dni nasze na ziemi, beznadziejne. **16.** Panie, Boże nasz, całe to bogactwo, które przygotowaliśmy, aby zbudować przybytek dla świętego imienia twego, z twojej ręki pochodzi i twoim jest to wszystko. **17.** Wiem też, o Boże mój, że Ty badasz serce i masz upodobanie w prawości; toteż szczerym sercem złożyłem w darze to wszystko, teraz zaś widzę, że twój lud, który tutaj się znajduje, z radością i ochotnie tobie składa dary. **18.** Panie, Boże ojców naszych Abrahama, Izaaka i Izraela, zachowaj to po wszystkie czasy jako wyraz myśli i uczuć ludu twego i umocnij serce ich w przywiązaniu do ciebie. **19.** Synowi mojemu, Salomonowi, daj serce niezłomne do przestrzegania twoich przykazań, twoich rad i twoich ustaw, i do wykonania wszystkiego, co niezbędne, aby zbudował dom, dla którego ja to przygotowałem.

Salomon następcą króla Dawida

20. Potem rzekł Dawid do całego zgromadzenia: Błogosławcie Pana, Boga waszego! I błogosławiło całe zgromadzenie Pana, Boga ich ojców, i pochyłili się, i oddali pokłon Panu i królowi, **21.** I złożyli Panu ofiary krwawe. Nazajutrz zaś złożyli Panu na ofiary całopalne: tysiąc cielców, tysiąc baranów i tysiąc

jagniąt wraz z ich ofiarami z płynów, wraz z mnóstwem ofiar krwawych za całego Izraela. **22.** Jedli też i pili przed Panem w tym dniu w wielce radosnym nastroju, po czym po raz drugi obwołali Salomona, syna Dawida, królem i namaścili go dla Pana na księcia, Sadoka zaś na kapłana. **23.** Potem zasiadł Salomon na tronie Pana jako król zamiast Dawida, swego ojca, i dobrze mu się powodziło, cały Izrael zaś był mu posłuszny. **24.** Wszyscy też książęta i rycerstwo, jak również wszyscy synowie króla Dawida poddali się Salomonowi jako królowi. **25.** Pan zaś nader wywyższył Salomona w oczach całego Izraela i obdarzył go dostojenstwem władzy królewskiej takim, jakiego nie miał przed nim żaden król izraelski. **26.** Dawid, syn Isajego, panował nad całym Izraelem. **27.** Okres jego panowania nad Izraelem wynosił czterdzieści lat; w Hebronie panował siedem lat, w Jeruzalemie zaś trzydzieści trzy. **28.** I umarł w podeszłym wieku, syty życia, bogactwa i chwały, a władzę królewską po nim objął jego syn, Salomon. **29.** A dzieje króla Dawida, te poprzednie i późniejsze, były już opisane w Dziejach Jasnowidza Samuela, w Dziejach Proroka Natana i w Dziejach Jasnowidza Gada, **30.** Wraz z całym jego królowaniem, jego potęgą i wydarzeniami, jakie miały miejsce zarówno u niego samego, jak w Izraelu, jak we wszystkich królestwach świata.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01